

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

58. sējums

2015. gada 14. septem-
bris

Saturs

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2015/C 302/01 Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 1

V *Atzinumi*

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2015/C 302/02 Lieta C-170/13: Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (*Landgericht Düsseldorf* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Huawei Technologies Co. Ltd/ZTE Corp., ZTE Deutschland GmbH* Konkurence — LESD 102. pants — Uzņēmums, kuram pieder standartam būtisks patents, kura licenci tas standartizācijas organizācijā apņēmis piešķirt trešajām personām ar taisnīgiem, saprātīgiem un nediskriminējošiem jeb t.s. “FRAND” (“fair, reasonable and non-discriminatory”) nosacījumiem — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Prasības par patenta pārkāpumu — Prasība izbeigt pārkāpumu — Prasība atsaukt produktus — Prasība atskaitīties — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Standartam būtiska patenta īpašnieka pienākumi 2

- 2015/C 302/03 Apvienotās lietas C-544/13 un C-545/13: Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (*Stockholms tingsrätt* (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Abcur AB/Apoteket Farmaci AB* (C-544/13), *Apoteket AB* un *Apoteket Farmaci AB* (C-545/13) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cilvēkiem paredzētas zāles — Direktīva 2001/83/EK — Piemērošanas joma — 2. panta 1. punkts un 3. panta 1. punkts un 2. punkts — Zāles, kuras ražotas rūpnieciski vai pagatavotas pēc metodes, kas iekļauj rūpniecisku procesu — Atkāpes — Zāles, kas pagatavotas aptiekā saskaņā ar recepti konkrētai slimībai — Zāles, kas pagatavotas aptiekā saskaņā ar farmakopejas receptēm un ko paredzēts nepastarpināti piegādāt pacientiem, kurus apkalpo attiecīgā aptieka — Direktīva 2005/29/EK 3
- 2015/C 302/04 Lieta C-580/13: Tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 16. jūlijā spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Coty Germany GmbH/Stadtparkasse Magdeburg* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Intelektuālais un rūpnieciskais īpašums — Direktīva 2004/48/EK — 8. panta 3. punkta e) apakšpunkts — Kontrafakta preču pārdošana — Tiesības uz informāciju tiesvedībā par intelektuālā īpašuma tiesību aizskārums — Valsts tiesiskais regulējums, kas ļauj banku iestādēm atteikties labvēlīgi atbildēt uz prasību sniegt informāciju par bankas kontu (banku noslēpums). 4
- 2015/C 302/05 Lieta C-39/14: Tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – tiesvedībā, ko uzsākusi *Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH* (BVVG) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Valsts atbalsts — LESD 107. panta 1. punkts — Valsts iestāžu īstenota lauksaimniecības zemju pārdošana — Valsts tiesību norma, atbilstoši kurai kompetentās iestādes drīkst iebilst pret lauksaimniecības zemes pārdošanu, ja cena “ievērojami atšķiras” no tirgus vērtības — Priekšrocība atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai — Privātā ieguldītāja kritērijs — “Tirgus vērtības” noteikšana 5
- 2015/C 302/06 Lieta C-88/14: Tiesas (virspalāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome Prasība atcelt tiesību aktu — Regula (ES) Nr. 1289/2013 — 1. panta 1. un 4. punkts — Regula (EK) Nr. 539/2001 — 1. panta 4. punkta f) apakšpunkts — LESD 290. pants — Atbrīvojuma no vīzu prasības apturēšana — Zemsvītras piezīmes ietveršana — Tiesību akta grozījums 5
- 2015/C 302/07 Lieta C-95/14: Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (*Tribunale di Milano* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Unione nazionale industria conciaria (UNIC)*, *Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle*, *Materie Concianti*, *Accessori e Componenti (Unicopel)/FS Retail*, *Luna srl*, *Gatsby srl* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Preču brīva aprīte — LESD 34. – 36. pants — Pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību — Direktīva 94/11/EK — 3. pants un 5. pants — Pilnīga saskaņošana — Aizliegums kavēt tādu apavu tirdzniecību, kas atbilst Direktīvas 94/11 prasībām par marķējumu — Valsts tiesību akti, kuros ir prasīta izcelsmes valsts norāde ārvalstīs pārstrādātu preču marķējumā, kurā ir izmantots formulējums itāļu valodā “pelle” — Brīvā apgrozībā laistas preces 6
- 2015/C 302/08 Apvienotās lietas C-108/14 un C-109/14: Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (*Bundesfinanzhof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG/Finanzamt Nordenham* (C-108/14) un *Finanzamt Hamburg-Mitte/Marenave Schifffahrts AG* (C-109/14) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — PVN — Sestā direktīva 77/388/EEK — 17. pants — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Daļēja atskaitīšana — PVN, ko holdinga sabiedrības ir samaksājušas par kapitāla iegādi, kurš ir ieguldīts to meitasuzņēmumos — Pakalpojumu sniegšana meitasuzņēmumiem — Meitasuzņēmumi, kam ir personālsabiedrību forma — 4. pants — Tādu personu grupas veidošana, kuras var uzskatīt par vienu nodokļu maksātāju — Nosacījumi — Pakļautības attiecību nepieciešamība — Tieša iedarbība 7

2015/C 302/09	Lieta C-172/14: Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (<i>Înalta Curte de Casație și Justiție</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA/Consiliul Concurenței</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Aizliegtas vienošanās — Klientu sadales kārtība privāto pensiju fondu tirgū — Konkurences ierobežojums LESD 101. panta izpratnē — Iespaidota tirdzniecība starp dalībvalstīm	8
2015/C 302/10	Lieta C-184/14: Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (<i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>A/B</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās un komercietās — Jurisdikcija uzturēšanas saistību lietās — Regula (EK) Nr. 4/2009 — 3. panta c) un d) punkts — Vienlaikus ar vecāku atšķiršanas tiesvedību iesniegts pieteikums par nepilngadīgu bērnu uzturēšanas saistībām, kurš iesniegts dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā ir bērnu pastāvīgā dzīvesvieta	8
2015/C 302/11	Lieta C-218/14: Tiesas (virspalāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (<i>High Court of Ireland</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Kuldip Singh, Denzel Njume, Khaled Aly/Minister for Justice and Equality</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2004/38/EK — 13. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts — Savienības pilsoņa ģimenes locekļu uzturēšanās tiesības — Savienības pilsoņa un trešās valsts valstspiederīgā laulība — Trešās valsts valstspiederīgā uzturēšanās tiesību saglabāšana pēc Savienības pilsoņa izceļošanas no uzņēmējās dalībvalsts un tai sekojošās laulības šķiršanas — 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pietiekami līdzekļi — Laulātā, trešās valsts valstspiederīgā, līdzekļu ņemšana vērā — Trešās valsts valstspiederīgo tiesības strādāt uzņēmējā dalībvalstī, lai palīdzētu gūt pietiekamus līdzekļus	9
2015/C 302/12	Lieta C-222/14: Tiesas (ceturtnā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (<i>Symvoulio tis Epikrateias</i> (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Konstantinos Maïstrellis/Ypourgos Dikaïosynis, Diafaneias kai Anthropinon Dikaïomaton</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 96/34/EK — Pamatnolīgums par bērna kopšanas atvaļinājumu — 2. klauzulas 1. punkts — Individuālās tiesības uz bērna kopšanas atvaļinājumu bērna piedzimšanas gadījumā — Valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram ierēdnim ir liegtas tiesības uz šādu atvaļinājumu, ja viņa laulātā nestrādā — Direktīva 2006/54/EK — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un darba jautājumos — 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Nodarbinātības nosacījumi — Tiesa diskriminācija.	10
2015/C 302/13	Lieta C-255/14: Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (<i>Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Robert Michal Chmielewski/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 1889/2005 — Skaidras naudas, kuru ievē Eiropas Savienībā vai izved no tās, kontrole — 3. un 9. pants — Deklarēšanas pienākums — Pārkāpums — Sankcijas — Samērīgums	10
2015/C 302/14	Lieta C-379/14: Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (<i>Gerechtshof Den Haag</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>TOP Logistics BV, Van Caem International BV/Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd et Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd/TOP Logistics BV, Van Caem International BV</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Preču zīmes — Direktīva 89/104/EEK — 5. pants — Ar preču zīmi apzīmētas preces, kas bez preču zīmes īpašnieka piekrišanas laistas brīvā apgrozībā un kurām piemērots atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīms — Īpašnieka tiesības iebilst pret šāda režīma piemērošanu — Jēdziens “lieto komercdarbībā”	11

2015/C 302/15	Lieta C-237/15 PPU: Tiesas (virspalāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (<i>High Court of Ireland</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Minister for Justice and Equality/Francis Lanigan</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Steidzamības prejudiciāla nolēmuma tiesvedība — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 6. pants — Tiesības uz brīvību un drošību — Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2002/584/TI — Eiropas apcietināšanas orderis — Pienākums izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi — 12. pants — Pieprasītās personas turēšana apcietinājumā — 15. pants — Lēmums par nodošanu — 17. pants — Lēmuma par izpildi pieņemšanas termiņi un kārtība — Termiņu pārsniegšanas sekas	12
2015/C 302/16	Lieta C-103/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2015. gada 9. janvāra rīkojumu lietā T-482/12 <i>Internationaler Hilfsfonds/Komisija</i> 2015. gada 3. martā iesniedza <i>Internationaler Hilfsfonds e.V.</i>	12
2015/C 302/17	Lieta C-240/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 22. maijā iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – <i>Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT</i> u.c.	13
2015/C 302/18	Lieta C-256/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 1. jūnijā iesniedza <i>Vrhovno sodišče Republike Slovenije</i> (Slovēnija) – <i>Drago Nemec/Republika Slovenija</i>	14
2015/C 302/19	Lieta C-285/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 11. jūnijā iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – <i>Beca Engineering Srl/Ministero dell'Interno</i>	15
2015/C 302/20	Lieta C-287/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 12. jūnijā iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – <i>Società LIS Srl, Società Cerutti Lorenzo Srl/Abbanoa SpA</i>	15
2015/C 302/21	Lieta C-293/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās (devītā palāta) tiesas 2015. gada 25. marta spriedumu lietā T-556/08 <i>Slovenská pošta/Komisija</i> 2015. gada 15. jūnijā iesniedza <i>Slovenská pošta a.s.</i>	16
2015/C 302/22	Lieta C-295/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2015. gada 16. aprīļa spriedumu lietā T-258/13 <i>Matratzen Concord/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs</i> (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2015. gada 12. jūnijā iesniedza <i>Matratzen Concord GmbH</i>	17
2015/C 302/23	Lieta C-304/15: Prasība, kas celta 2015. gada 19. jūnijā – Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste.	18
2015/C 302/24	Lieta C-312/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2015. gada 14. aprīļa rīkojumu lietā T-393/13 <i>SolarWorld AG/Eiropas Komisija</i> 2015. gada 24. jūnijā iesniedza <i>SolarWorld AG</i>	19
2015/C 302/25	Lieta C-330/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2015. gada 22. aprīļa spriedumu lietā T-190/12 <i>Johannes Tomana u.c./Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija</i> 2015. gada 3. jūlijā iesniedza <i>Johannes Tomana u.c.</i>	20
2015/C 302/26	Lieta C-333/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 6. jūlijā iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) – <i>María Pilar Planes Bresco/Comunidad Autónoma de Aragón</i>	21

2015/C 302/27	Lieta C-334/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 6. jūlijā iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) – <i>María Pilar Planes Bresco/Comunidad Autónoma de Aragón</i>	21
2015/C 302/28	Lieta C-346/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2015. gada 30. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās T-707/13 un T-709/13 <i>Steinbeck GmbH/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs</i> (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2015. gada 9. jūlijā iesniedza <i>Steinbeck GmbH</i>	22
2015/C 302/29	Lieta C-349/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 10. jūlijā iesniedza <i>Audiencia Provincial de Castellón</i> (Spānija) – <i>Banco Popular Español S.A./Elena Lucaciu un Cristian Laurentiu Lucaciu</i>	23
2015/C 302/30	Lieta C-353/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. jūlijā iesniedza <i>Corte di Appello di Bari</i> (Itālija) – <i>Leonmobili Srl, Gennaro Leone/Homag Holzbearbeitungssysteme GmbH u.c.</i>	24
2015/C 302/31	Lieta C-354/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. jūlijā iesniedza <i>Tribunal da Relação de Évora</i> (Portugāle) – <i>Andrew Marcus Henderson/Novo Banco SA</i>	24
2015/C 302/32	Lieta C-356/15: Prasība, kas celta 2015. gada 13. jūlijā – Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste	25
2015/C 302/33	Lieta C-381/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 17. jūlijā iesniedza <i>Audiencia Provincial de Zamora</i> (Spānija) – <i>Javier Ángel Rodríguez Sánchez/Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)</i>	26
2015/C 302/34	Lieta C-392/15: Prasība, kas celta 2015. gada 20. jūlijā – Eiropas Komisija/Ungārija.	26
2015/C 302/35	Lieta C-401/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 24. jūlijā iesniedza <i>Cour administrative</i> (Luksemburga) – <i>Noémie Depesme, Saïd Kerrou/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche</i>	27
2015/C 302/36	Lieta C-402/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 24. jūlijā iesniedza <i>Cour administrative</i> (Luksemburga) – <i>Adrien Kauffmann/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche</i>	28
2015/C 302/37	Lieta C-403/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 24. jūlijā iesniedza <i>Cour administrative</i> (Luksemburga) – <i>Maxime Lefort/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche</i>	28

Vispārējā tiesa

2015/C 302/38	Lieta T-45/10: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>GEA Group/Komisija Konkurence</i> — Aizliegtas vienošanās — ESBO/esteru siltuma stabilizatoru Eiropas tirgi — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar sensitīvu komercinformāciju — Naudas sodi — Atzišana par vainojamu pārkāpumā — Kapitāldaļu piederības prezumpcija — Pārkāpuma ilgums un pierādījumi — Noilgums — Administratīvā procesa ilgums — Saprātīgs termiņš — Tiesības uz aizstāvību.	30
---------------	--	----

2015/C 302/39	Lieta T-47/10: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>Akzo Nobel u.c./Komisija Konkurence</i> — Aizliegtas vienošanās — Siltuma stabilizatoru Eiropas tirgi — Lēmums, ar kuru konstatēti divi EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumi — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar sensitīvu komercinformāciju — Pārkāpumu ilgums — Noilgums — Administratīvā procesa ilgums — Saprātīgs termiņš — Tiesības uz aizstāvību — Atzīšana par vainojamu pārkāpumos — Meitasuzņēmumu, partnerības, kam nav pašai savas juridiskas personas statusa, un meitasuzņēmuma izdarīti pārkāpumi — Naudas soda aprēķināšana	30
2015/C 302/40	Lieta T-189/10: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>GEA Group/Komisija Konkurence</i> — Aizliegtas vienošanās — Siltuma stabilizatoru Eiropas tirgi — Lēmums, ar kuru konstatēti divi EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumi — Meitasuzņēmumu izdarīts pārkāpums — Naudas sodi — Meitasuzņēmumu un mātesuzņēmuma solidārā atbildība — Maksimālā 10 % apjoma attiecībā uz vienu meitasuzņēmumu pārsniegšana — Atkārtoti pieņemts lēmums — Naudas soda apmēra samazināšana attiecībā uz minēto meitasuzņēmumu — Pienākuma noteikšana citam meitasuzņēmumam un mātesuzņēmumam samaksāt samazinātu naudas soda apmēru — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības tikt uzklašītam — Tiesības piekļūt lietas materiāliem	31
2015/C 302/41	Apvienotās lietas T-389/10 un T-419/10: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>SLM un Ori Martin/Komisija Konkurence</i> — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Vienots, salikts un turpināts pārkāpums — Noilgums — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai — Atbildības par pārkāpumu noteikšana mātesuzņēmumam — Samērīgums — Sodū un sankciju individualitātes princips — Neierobežota kompetence	32
2015/C 302/42	Lieta T-391/10: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>Nedri Spanstaal/Komisija Konkurence</i> — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Kvotu un cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Ierobežojums 10 % apmērā no apgrozījuma — Atbilstošais apgrozījums — Sadarbība administratīvajā procesā — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai	33
2015/C 302/43	Lieta T-393/10: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>Westfälische Drahtindustrie u.c./Komisija Konkurence</i> — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Salikts pārkāpums — Vienots un turpināts pārkāpums — Norobežošanās — Pārkāpuma smagums — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Vienlīdzīga attieksme — Sodū un sankciju individualitātes princips — Maksāspējas vērtējums — Komisijas 2002. gada paziņojums par sadarbību — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai — Neierobežota kompetence	34
2015/C 302/44	Lieta T-398/10: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>Fapricela/Komisija Konkurence</i> — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Sadarbība administratīvajā procesā	35
2015/C 302/45	Lieta T-406/10: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>Emesa-Treflería un Industrias Galycas/Komisija Konkurence</i> — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Sadarbība administratīvajā procesā — Vispārējās tiesas Reglamenta 139. panta a) punkts	36

2015/C 302/46	Apvienotās lietas T-413/10 un T-414/10: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>Socitrel</i> /Komisija Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Sadarbība administratīvajā procesā — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai — Saprātīgs termiņš	37
2015/C 302/47	Lieta T-418/10: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>voestalpine</i> un <i>voestalpine Wire Rod Austria</i> /Komisija Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Vienots, salikts un turpināts pārkāpums — Pārstāvības līgums — Principāla vainojamība pārstāvja veiktā pārkāpjošā rīcībā — Pārstāvja pārkāpjošas rīcības apzināšanās no principāla puses neesamība — Dalība pārkāpuma sastāvdaļā, apzinoties kopējo plānu — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai — Samērīgums — Sodū un sankciju individualitātes princips — Neierobežota kompetence.	37
2015/C 302/48	Lieta T-422/10: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>Traflerie Meridionali</i> /Eiropas Komisija Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Vienots, salikts un turpināts pārkāpums — Samērīgums — Sodū un sankciju individualitātes princips — Neierobežota kompetence.	38
2015/C 302/49	Lieta T-423/10: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>Redaelli Tecna</i> /Komisija Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Sadarbība administratīvajā procesā — Saprātīgs termiņš	39
2015/C 302/50	Lieta T-436/10: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>Hit Groep</i> /Komisija Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Noteikumi par mātesuzņēmuma vainojamību par tā meitasuzņēmuma pret konkurenci vērstām darbībām — Izšķirošas ietekmes faktiskas izmantošanas prezumpcija — Saprātīgs termiņš	40
2015/C 302/51	Lieta T-485/11: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>Akzo Nobel</i> un <i>Akros Chemicals</i> /Komisija Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Siltuma stabilizatoru Eiropas tirgi — Lēmums, ar kuru konstatēti divi EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumi — Kopīga meitasuzņēmuma izdarīts pārkāpums — Naudas sodi — Meitasuzņēmuma un mātesuzņēmumu solidārā atbildība — 10 gadu noilgums attiecībā uz vienu no mātesuzņēmumiem — Atkārtoti pieņemts lēmums — Naudas soda apmēra samazināšana attiecībā uz vienu no mātesuzņēmumiem — Pienākuma noteikšana meitasuzņēmumam un citam mātesuzņēmumam samaksāt samazinātu apmēru — Tiesības uz aizstāvību	40
2015/C 302/52	Lieta T-323/12: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>Knauf Insulation Technology</i> /ITSB – <i>Saint Gobain Cristalería</i> (“ECOSE”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecinā uz Eiropas Kopienu — Vārdiska preču zīme “ECOSE” — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “ECOSSEC FACHADAS” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts.	41

2015/C 302/53	Lieta T-324/12: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>Knauf Insulation Technology/ITSB – Saint Gobain Cristalera</i> (“ECOSE TECHNOLOGY”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Kopienas — Grafiska preču zīme “ECOSE TECHNOLOGY” — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “ECOSEC FACHADAS” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts. . . .	42
2015/C 302/54	Lieta T-462/12: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>Pilkington Group/Komisija Konkurence</i> — Administratīvā procedūra — Automašīnu stiklu Eiropas tirgus — Lēmuma, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums, publicēšana — Tāda pieteikuma noraidīšana, kura mērķis ir panākt konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz informāciju, kura, iespējams, attiecas uz komercnoslēpumu — Pienākums norādīt pamatojumu — Konfidencialitāte — Dienesta noslēpums — Tiesiskā pašāvēība	42
2015/C 302/55	Lieta T-465/12: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>AGC Glass Europe u.c./Komisija Konkurence</i> — Administratīvais process — Automobiļu stiklu Eiropas tirgus — Lēmuma, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums, publicēšana — Pieteikuma par konfidencialitātes piemērošanu informācijai, kuru Komisija ir iecerējusi publicēt, noraidīšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Konfidencialitāte — Dienesta noslēpums — Iecietības programma — Tiesiskā pašāvēība — Vienlīdzīga attieksme	43
2015/C 302/56	Lieta T-24/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>Cactus/ITSB – Del Rio Rodríguez</i> (“CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas vārdiskas preču zīmes “CACTUS” un grafiska preču zīme “Cactus” — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. punkts — Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. un 2. punkts	44
2015/C 302/57	Lieta T-115/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>Dennekamp/Parlaments</i> Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kas attiecas uz atsevišķu Eiropas Parlamenta deputātu dalību papildu pensiju shēmā — Piekļuves atteikums — Izņēmums saistībā ar privātās dzīves un personas neaizskaramības aizsardzību — Regulas (EK) Nr. 45/2001 8. panta b) punkts — Personas datu nosūtīšana — Nosacījumi attiecībā uz datu nosūtīšanas vajadzību un risku, ka tiks aizskartas datu subjekta likumīgās intereses.	45
2015/C 302/58	Lieta T-215/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>Deutsche Rockwool Mineralwooll/ITSB – Recticel</i> (“λ”) Kopienas preču zīme — Atceļšanas process — Kopienas grafiska preču zīme “λ” — Faktiska izmantošana — Kā kombinētas preču zīmes sastāvdaļas izmantošana — Izmantošanas pierādījums — Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. pants un 51. panta 1. punkts	46
2015/C 302/59	Lieta T-314/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – Portugāle/Komisija Kohēzijas fonds — Madeiras autonomā reģiona (<i>Caniçal</i> ostas) ostas infrastruktūras attīstība — Finanšu atbalsta samazināšana — Lēmuma pieņemšanas termiņa neievērošana — Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums	46
2015/C 302/60	Lieta T-333/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>Westermann Lernspielverlag/ITSB – Diset</i> (“bambinoLÜK”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “bambinoLÜK” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme “BAMBINO” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts.	47

2015/C 302/61	Lieta T-337/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – CSF/Komisija Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 2006/42/EK — Mašīnas ar “CE” marķējumu — Būtiskas drošības prasības — Apdraudējums cilvēku drošībai — Drošības klauzula — Komisijas lēmums, ar kuru valsts pasākums saistībā ar aizliegumu laist tirgū ir atzīts par pamatotu — Drošības klauzulas īstenošanai piemērojamie nosacījumi — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Vienlīdzīga attieksme	48
2015/C 302/62	Lieta T-398/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – TVR <i>Automotive</i> /ITSB – TVR <i>Italia</i> (“TVR ITALIA”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “TVR ITALIA” reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts un Kopienas vārdiskas preču zīmes “TVR” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Atcelšanas process — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts — Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkts	48
2015/C 302/63	Lieta T-561/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – Spānija/Komisija ELVGF — Garantiju nodaļa — ELGF un ELFLA — No finansējuma izslēgti izdevumi — Lauku attīstības programma Galīcijai (2007.–2013.) — Lauku attīstības atbalsta pasākumi — Kompensācijas pabalsts nelabvēlīgu dabas apstākļu apgabalos — Spānijas izdevumi — Pārbaudes uz vietas — Pienākums veikt dzīvnieku skaitīšanu — Regulas (EK) Nr. 1975/2006 10. panta 2. un 4. punkts un 14. panta 2. punkts — Regulas (EK) Nr. 796/2004 35. panta 1. punkts — Aizmuguriska lietas izskatīšana.	49
2015/C 302/64	Lieta T-611/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>Australian Gold</i> /ITSB – <i>Effect Management & Holding</i> (HOT) Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Kopienas — Grafiska preču zīme “HOT” — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstoša rakstura neesamība — Atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 75. panta otrais teikums — Pretapelācijas sūdzība Apelācijas padomē — Regulas (EK) Nr. 216/96 8. panta 3. punkts — Pretprasība Vispārējā tiesā — 1991. gada 2. maija Reglamenta 134. panta 3. punkts	50
2015/C 302/65	Lieta T-55/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 14. jūlija spriedums – <i>Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen</i> /ITSB (“Lembergerland”) Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Lembergerland” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Preču zīme vīnam, kas ietver ģeogrāfiskās izcelsmes norādes — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta j) apakšpunkts	51
2015/C 302/66	Lieta T-352/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>The Smiley Company</i> /ITSB – <i>The Swatch Group Management Services</i> (“HAPPY TIME”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “HAPPY TIME” reģistrācijas pieteikums — Agrāka starptautiska vārdiska preču zīme “HAPPY HOURS” — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts.	51
2015/C 302/67	Lieta T-457/14 P: Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – <i>Rouffaud</i> /EĀDD Apelācijas sūdzība — Civildienests — Līgumdarbinieks palīguzdevumiem — Līguma pārkvalificēšana — Noteikums par prasības pieteikuma un sūdzības savstarpēju atbilstību — Civildienesta noteikumu 91. panta 2. punkts	52
2015/C 302/68	Lieta T-631/14: Vispārējās tiesas 2015. gada 16. jūlija spriedums – <i>Roland</i> /ITSB – <i>Louboutin</i> (Kurpes pazoles sarkanās krāsas nianse) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas preču zīmes, kuru veido kurpes pazoles sarkanās krāsas nianse, reģistrācijas pieteikums — Agrāka starptautiska grafiska preču zīme “my SHOES” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts.	53

2015/C 302/69	Lieta T-259/15 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 15. jūnija rīkojums – <i>Close</i> un <i>Cegelec</i> /Parlaments Pagaidu noregulējums — Būvdarbu publiskā iepirkuma līgums — Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Enerģijas centrāles būvniecība — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana un iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citam pretendentam — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība.	53
2015/C 302/70	Lieta T-245/15: Prasība, kas celta 2015. gada 15. maijā – <i>Klymenko</i> /Padome.	54
2015/C 302/71	Lieta T-284/15: Prasība, kas celta 2015. gada 1. jūnijā – <i>AlzChem</i> /Komisija.	55
2015/C 302/72	Lieta T-285/15: Prasība, kas celta 2015. gada 29. maijā – <i>Syria Steel</i> un <i>Al Buroj Trading</i> /Padome.	56
2015/C 302/73	Lieta T-286/15: Prasība, kas celta 2015. gada 28. maijā – <i>KF/SATCEN</i>	57
2015/C 302/74	Lieta T-294/15: Prasība, kas celta 2015. gada 5. jūnijā – <i>ArcelorMittal Ruhrort</i> /Komisija.	59
2015/C 302/75	Lieta T-319/15: Prasība, kas celta 2015. gada 23. jūnijā – <i>Deutsche Edelstahlwerke</i> /Komisija.	60
2015/C 302/76	Lieta T-345/15: Prasība, kas celta 2015. gada 30. jūnijā – <i>Modas Cristal</i> /ITSB – <i>Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama</i> (“KRISTAL”).	61
2015/C 302/77	Lieta T-346/15: Prasība, kas celta 2015. gada 18. jūnijā – <i>Bank Tejarat</i> /Padome.	62
2015/C 302/78	Lieta T-364/15: Prasība, kas celta 2015. gada 4. jūlijā – <i>ADR Center</i> /Komisija.	63
2015/C 302/79	Lieta T-368/15: Prasība, kas celta 2015. gada 10. jūlijā – <i>Alcimos Consulting</i> /ECB.	64
2015/C 302/80	Lieta T-374/15: Prasība, kas celta 2015. gada 9. jūlijā – <i>VM Vermögens-Management</i> /ITSB – <i>DAT Vermögensmanagement</i> (“Vermögensmanufaktur”).	64
2015/C 302/81	Lieta T-385/15: Prasība, kas celta 2015. gada 15. jūlijā – <i>Loops</i> /ITSB (Zobbirstes forma).	65
2015/C 302/82	Lieta T-391/15: Prasība, kas celta 2015. gada 17. jūlijā – <i>Aldi</i> /ITSB – <i>Società Cooperativa Agricola Cantina Sociale Tollo</i> (“ALDIANO”).	66
2015/C 302/83	Lieta T-394/15: Prasība, kas celta 2015. gada 17. jūlijā – <i>KPN</i> /Komisija.	67
2015/C 302/84	Lieta T-396/15: Prasība, kas celta 2015. gada 22. jūlijā – <i>Herm. Sprenger</i> /ITSB – <i>web2get</i> (Elastīga kāpšļa forma).	67
2015/C 302/85	Lieta T-397/15: Prasība, kas celta 2015. gada 17. jūlijā – <i>PAL-Bullermann</i> /ITSB – <i>Symaga</i> (“PAL”).	68
Eiropas Savienības Civildienesta tiesa		
2015/C 302/86	Lieta F-101/15: Prasība, kas celta 2015. gada 9. jūlijā – <i>ZZ/EĀDD</i>	70
2015/C 302/87	Lieta F-102/15: Prasība, kas celta 2015. gada 9. jūlijā – <i>ZZ/EESK</i>	70
2015/C 302/88	Lieta F-104/15: Prasība, kas celta 2015. gada 17. jūlijā – <i>ZZ</i> /Komisija.	71

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2015/C 302/01)

Jaunākā publikācija

OV C 294, 7.9.2015.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 279, 24.8.2015.

OV C 270, 17.8.2015.

OV C 262, 10.8.2015.

OV C 254, 3.8.2015.

OV C 245, 27.7.2015.

OV C 236, 20.7.2015.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (piektā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (*Landgericht Düsseldorf* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Huawei Technologies Co. Ltd/ZTE Corp., ZTE Deutschland GmbH*

(Lieta C-170/13) ⁽¹⁾

Konkurence — LESD 102. pants — Uzņēmums, kuram pieder standartam būtisks patents, kura licenci tas standartizācijas organizācijā apņēmis piešķirt trešajām personām ar taisnīgiem, saprātīgiem un nediskriminējošiem jeb t.s. “FRAND” (“fair, reasonable and non-discriminatory”) nosacījumiem — Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana — Prasības par patenta pārkāpumu — Prasība izbeigt pārkāpumu — Prasība atsaukt produktus — Prasība atskaitīties — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Standartam būtiska patenta īpašnieka pienākumi

(2015/C 302/02)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa*Landgericht Düsseldorf***Pamatlietas puses**Prasītāja: *Huawei Technologies Co. Ltd*Atbildētājas: *ZTE Corp., ZTE Deutschland GmbH***Rezolutīvā daļa:**

- 1) LESD 102. pants jāinterpretē tādējādi, ka standartizācijas organizācijas noteiktam standartam būtiska patenta īpašnieks, kurš šajā organizācijā ir neatsaucami apņēmis piešķirt trešajām personām licenci ar taisnīgiem, saprātīgiem un nediskriminējošiem jeb t.s. “FRAND” (“fair, reasonable and non-discriminatory”) nosacījumiem, savu dominējošo stāvokli ļaunprātīgi neizmanto šā panta izpratnē, pret patenttiesību pārkāpēju ceļot prasību par patenta pārkāpumu, lai panāktu, ka tiek izbeigts tā patenta aizskārums vai atsaukti produkti, kuru ražošanai šis patents ir izmantots, ja:

— pirms minētās prasības celšanas tas, pirmkārt, brīdinājis apgalvoto patenttiesību pārkāpēju par tam pārņemto patenta pārkāpumu, norādot minēto patentu un konkretizējot veidu, kā tas esot ticis pārkāpts, un, otrkārt, pēc tam, kad apgalvotais patenttiesību pārkāpējs ir paudis savu gribu noslēgt licences līgumu ar FRAND nosacījumiem, iesniedzis attiecīgajam patenttiesību pārkāpējam konkrētu un rakstisku licences piedāvājumu ar šādiem nosacījumiem, konkretizējot tostarp par to maksājamo licences maksu un tās aprēķināšanas kārtību, un

— minētais patenttiesību pārkāpējs, turpinādams izmantot attiecīgo patentu, uz šo piedāvājumu neatbild pienācīgi atbilstoši šajā jomā atzītai darījumu praksei un labticīgi, kas gan noskaidrojams, balstoties uz objektīviem aspektiem, un nozīmē tostarp jebkādas novilcināšanas taktikas neesamību.

- 2) LESD 102. pants jāinterpretē tādējādi, ka tajā tādos apstākļos kā pamatlietā aplūkoti uzņēmumam, kas atrodas dominējošā stāvoklī un kuram pieder standartizācijas organizācijas noteiktam standartam būtisks patents, kura licenci tas standartizācijas organizācijā ir apņēmis piešķirt ar FRAND nosacījumiem, nav aizliegts pret apgalvoto patenttiesību pārkāpēju celt prasību par sava patenta pārkāpumu, lai panāktu vai nu atskaitīšanos par šā patenta agrākas izmantošanas darbībām, vai kaitējuma atlīdzinājumu par šīm darbībām.

(¹) OV C 215, 27.7.2013.

Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (Stockholms tingsrätt (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Abcur AB/Apteket Farmaci AB (C-544/13), Apteket AB un Apteket Farmaci AB (C-545/13)

(Apvienotās lietas C-544/13 un C-545/13) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cilvēkiem paredzētas zāles — Direktīva 2001/83/EK — Piemērošanas joma — 2. panta 1. punkts un 3. panta 1. punkts un 2. punkts — Zāles, kuras ražotas rūpnieciski vai pagatavotas pēc metodes, kas iekļauj rūpniecisku procesu — Atkāpes — Zāles, kas pagatavotas aptiekā saskaņā ar recepti konkrētai slimībai — Zāles, kas pagatavotas aptiekā saskaņā ar farmakoceļas receptēm un ko paredzēts nepastarpināti piegādāt pacientiem, kurus apkalpo attiecīgā aptieka — Direktīva 2005/29/EK

(2015/C 302/03)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Stockholms tingsrätt

Pamatlietas puses

Prasītāja: Abcur AB

Atbildētāja: Apteket Farmaci AB (C-544/13), Apteket AB un Apteket Farmaci AB (C-545/13)

Rezolutīvā daļa:

- 1) tādas cilvēkiem paredzētas zāles kā pamatlietā, kuras izsniegtas pēc receptes un kurām nav dalībvalsts kompetentās iestādes izdotas tirdzniecības atļaujas vai arī šāda atļauja nav izdota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Regulu (EK) Nr. 726/2004, ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru, ir Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, kura grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/27/EK, piemērošanas jomā saskaņā ar tās 2. panta 1. punktu, ja šīs zāles ir ražotas rūpnieciski vai pagatavotas pēc metodes, kas iekļauj rūpniecisku procesu. Šīm zālēm minētās direktīvas, tās grozītajā redakcijā, 3. panta 1. punktā paredzēto atkāpi var piemērot vienīgi tad, ja tās ir pagatavotas pēc receptes, kas izrakstīta pirms zāļu pagatavošanas, kura konkrēti jāveic iepriekš identificētai slimībai. Šādām zālēm Direktīvas 2001/83, kas grozīta ar Direktīvu 2004/27, 3. panta 2. punktā paredzēto atkāpi var piemērot vienīgi tad, ja tās nepastarpināti piegādā aptieka, kas šīs zāles pagatavojusi pacientiem, kurus tā apkalpo. Iesniedzējtiesai ir jāizvērtē, vai pamatlietās šo noteikumu piemērošanas nosacījumi ir izpildīti;

- 2) pat gadījumā, kad tādas cilvēkiem paredzētas zāles kā pamatlietā ir Direktīvas 2001/83, kas grozīta ar Direktīvu 2004/27, piemērošanas jomā, tādi šo zāļu reklamēšanas pasākumi kā pamatlietās apgalvotie var būt arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004, piemērošanas jomā, ja vien ir izpildīti šīs direktīvas piemērošanas nosacījumi.

⁽¹⁾ OV C 15, 18.1.2014.

Tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 16. jūlijā spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Coty Germany GmbH/Stadtsparkasse Magdeburg*

(Lieta C-580/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Intelektuālais un rūpnieciskais īpašums — Direktīva 2004/48/EK — 8. panta 3. punkta e) apakšpunkts — Kontrafakta preču pārdošana — Tiesības uz informāciju tiesvedībā par intelektuālā īpašuma tiesību aizskārums — Valsts tiesiskais regulējums, kas ļauj banku iestādēm atteikties labvēlīgi atbildēt uz prasību sniegt informāciju par bankas kontu (banku noslēpums)

(2015/C 302/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Coty Germany GmbH*

Atbildētāja: *Stadtsparkasse Magdeburg*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu 8. panta 3. punkta e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesību normu, kāda ir aplūkota pamatlietā un kas neierobežoti un nenosacīti atļauj banku iestādei atsaukties uz banku noslēpumu, lai saskaņā ar šīs direktīvas 8. panta 1. punkta c) apakšpunktu atteiktos izpaust informāciju par konta īpašnieka vārdu un adresi.

⁽¹⁾ OV C 31, 1.2.2014.

Tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – tiesvedībā, ko uzsākusi *Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH* (BVVG)

(Lieta C-39/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Valsts atbalsts — LESD 107. panta 1. punkts — Valsts iestāžu īstenota lauksaimniecības zemju pārdošana — Valsts tiesību norma, atbilstoši kurai kompetentās iestādes drīkst iebilst pret lauksaimniecības zemes pārdošanu, ja cena “ievērojami atšķiras” no tirgus vērtības — Priekšrocība atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai — Privātā ieguldītāja kritērijs — “Tirgus vērtības” noteikšana

(2015/C 302/05)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

BVVG *Bodenverwertungs und verwaltungs GmbH*

piedaloties: *Thomas Erbs, Ursula Erbs, Landkreis Jerichower Land*

Rezolutīvā daļa:

LESD 107. panta 1. punkts ir interpretējams tā, ka par “valsts atbalstu” nav kvalificējama tāda valsts tiesību norma, kāda ir pamatlietā, ar kuru, lai nodrošinātu lauku saimniecību interešu aizsardzību, valsts struktūrai ir aizliegts publiskā izsolē pārdot lauksaimniecības zemesgabalu vairāksolītājam, ja kompetentā pārvaldes iestāde uzskata, ka solītā summa ievērojami atšķiras no minētā zemesgabala vērtības, ja vien ar minētās normas piemērošanu tiek panākta cena, kura pēc iespējas līdzinās attiecīgā lauksaimniecības zemesgabala tirgus vērtībai, un tas ir jānoskaidro iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 102, 7.4.2014.

Tiesas (virspalāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums – Eiropas Komisija/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-88/14) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu — Regula (ES) Nr. 1289/2013 — 1. panta 1. un 4. punkts — Regula (EK) Nr. 539/2001 — 1. panta 4. punkta f) apakšpunkts — LESD 290. pants — Atbrīvojuma no vīzu prasības apturēšana — Zemsvēitras piezīmes ietveršana — Tiesību akta grozījums

(2015/C 302/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – B. Smulders, B. Martenczuk un G. Wils)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments (pārstāvji – L. Visaggio, A. Troupiotis un A. Pospíšilová Padowska)

Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – K. Plešniak un K. Michael)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētāju prasījumu atbalstam: Čehijas Republika (pārstāvji – M. Smolek, D. Hadroušek un J. Škeřík)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Čehijas Republika savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

(¹) OV C 135, 5.5.2014.

Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (Tribunale di Milano (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Unione nazionale industria conciaria (UNIC), Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti, Accessori e Componenti (Unicopel)/FS Retail, Luna srl, Gatsby srl*

(Lieta C-95/14) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Preču brīva aprīte — LESD 34. – 36. pants — Pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību — Direktīva 94/11/EK — 3. pants un 5. pants — Pilnīga saskaņošana — Aizliegums kavēt tādu apavu tirdzniecību, kas atbilst Direktīvas 94/11 prasībām par marķējumu — Valsts tiesību akti, kuros ir prasīta izcelsmes valsts norāde ārvalstīs pārstrādātu preču marķējumā, kurā ir izmantots formulējums itāļu valodā “pelle” — Brīvā apgrozībā laistas preces

(2015/C 302/07)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Milano

Pamatlietas puses

Prasītājas: Unione nazionale industria conciaria (UNIC), Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti, Accessori e Componenti (Unicopel)

Atbildētājas: FS Retail, Luna srl, Gatsby srl

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 23. marta Direktīvas 94/11/EK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tādu materiālu norādīšanu marķējumā, kurus izmanto patērētājiem paredzētu apavu galvenajās sastāvdaļās, 3. un 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas dalībvalsts tiesību aktus kā pamatlietā, ar kuriem tostarp ir aizliegta tādu apavu ādas sastāvdaļu tirdzniecība, kuru izcelsme ir citās dalībvalstīs vai trešajās valstīs un kuras šajā pēdējā gadījumā jau tiek tirgotas citā dalībvalstī vai attiecīgajā dalībvalstī, ja šīm precēm nav norādes par to izcelsmes valsti.

(¹) OV C 245, 28.7.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG/Finanzamt Nordenham (C-108/14) un Finanzamt Hamburg-Mitte/Marenave Schiffahrts AG (C-109/14)

(Apvienotās lietas C-108/14 un C-109/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — PVN — Sestā direktīva 77/388/EEK — 17. pants — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Daļēja atskaitīšana — PVN, ko holdinga sabiedrības ir samaksājušas par kapitāla iegādi, kurš ir ieguldīts to meitasuzņēmumos — Pakalpojumu sniegšana meitasuzņēmumiem — Meitasuzņēmumi, kam ir personālsabiedrību forma — 4. pants — Tādu personu grupas veidošana, kuras var uzskatīt par vienu nodokļu maksātāju — Nosacījumi — Pakļautības attiecību nepieciešamība — Tieša iedarbība

(2015/C 302/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāji: Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG/(C-108/14), Finanzamt Hamburg-Mitte (C-109/14)

Atbildētāja: Finanzamt Nordenham (C108/14), Marenave Schiffahrts AG (C-109/14)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma, kas ir grozīta ar Padomes 2006. gada 24. jūlija Direktīvu 2006/69/EK, 17. panta 2. un 5. punkts ir jāinterpretē šādi:
 - izdevumi saistībā ar šo meitasuzņēmumu kapitāldaļu iegādi, kas radušies holdinga sabiedrībai, kura iesaistās to pārvaldīšanā un kura tādējādi veic saimniecisko darbību, ir jāuzskata par tās vispārējo izdevumu daļu un par šiem izdevumiem samaksātais pievienotās vērtības nodoklis principā ir pilnībā jāatskaita, ja vien noteikti iepriekš veikti saimnieciskie darījumi nav atbrīvoti no pievienotās vērtības nodokļa atbilstoši Sestajai direktīvai 77/388, katrā ziņā tiesības uz atskaitīšanu ir jāīsteno tikai atbilstoši šīs pašas direktīvas 17. panta 5. punktā paredzētajiem noteikumiem.
 - izdevumi saistībā ar šo meitasuzņēmumu kapitāldaļu iegādi, kas radušies holdinga sabiedrībai, kura iesaistās tikai dažu no tiem pārvaldīšanā un kura savukārt attiecībā uz pārējām neveic saimniecisko darbību, tikai daļēji ir jāuzskata par tās vispārējiem izdevumiem tādējādi, ka par šiem izdevumiem samaksātais PVN var tikt atskaitīts tikai daļā, kurā tie ir saistīti ar saimniecisko darbību, atbilstoši dalībvalstu definētajiem sadales kritērijiem, kurām, īstenojot šīs pilnvaras, ir jāņem vērā – kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesām – Sestās direktīvas mērķis un struktūra un šajā ziņā jāparedz aprēķināšanas veids, kas objektīvi atspoguļo to, kāda daļa no iepriekš iztērētajiem līdzekļiem faktiski ir izmantota saimnieciskajai darbībai un kāda – darbībai, kas nav saimnieciskā darbība;
- 2) Sestās direktīvas 77/388, kas ir grozīta ar Direktīvu 2006/69, 4. panta 4. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā liedz dalībvalstu tiesībās rezervēt iespēju veidot tādu personu grupu, kāda ir paredzēta minētajā tiesību normā un kuru var uzskatīt par vienu vienīgu pievienotās vērtības nodokļa maksātāju, tikai sabiedrībām, kas ir juridiskas personas un ir saistītas ar šīs grupas galveno uzņēmumu ar pakļautības attiecībām, izņemot ja šīs divas prasības ir nepieciešams un atbilstošs pasākums, lai sasniegtu mērķus novērst ļaunprātīgu praksi vai rīcību vai cīnīties ar krāpšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai;

- 3) Nevar uzskatīt, ka Sestās direktīvas 77/388, kas ir grozīta ar Direktīvu 2006/69, 4. panta 4. punktam būtu tieša ietekme, kas ļautu nodokļu maksātājiem pieprasīt tā piemērošanu no savas dalībvalsts gadījumā, kad tās leģislatīvie akti nav saderīgi ar šo tiesību normu un nevar tikt interpretēti atbilstoši tai.

⁽¹⁾ OV C 159, 26.5.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA/Consiliul Concurenței

(Lieta C-172/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Aizliegtas vienošanās — Klientu sadales kārtība privāto pensiju fondu tirgū — Konkurences ierobežojums LESD 101. panta izpratnē — Iespaidota tirdzniecība starp dalībvalstīm

(2015/C 302/09)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pamatlietas puses

Prasītāja: ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA

Atbildētāja: Consiliul Concurenței

Rezolutīvā daļa:

LESD 101. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādi klientu sadales nolīgumi kā pamatlietā starp privāto pensiju fondiem noslēgtie ir aizliegtas vienošanās ar konkurenci ierobežojošu mērķi, un šajos nolīgumos paredzēto klientu skaitam nav nozīmes nosacījuma par konkurences ierobežošanu iekšējā tirgū vērtējumā.

⁽¹⁾ OV C 212, 7.7.2014.

Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (Corte suprema di cassazione (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – A/B

(Lieta C-184/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās un komercietās — Jurisdikcija uzturēšanas saistību lietās — Regula (EK) Nr. 4/2009 — 3. panta c) un d) punkts — Vienlaikus ar vecāku atšķiršanas tiesvedību iesniegts pieteikums par nepilngadīgu bērnu uzturēšanas saistībām, kurš iesniegts dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā ir bērnu pastāvīgā dzīvesvieta

(2015/C 302/10)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītājs: A

Atbildētāja: B

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2008. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 4/2009 par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās 3. panta c) un d) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja vienas dalībvalsts tiesā tiek celta prasība attiecībā uz tādu laulāto atšķiršanu vai šķiršanu, kas ir nepilngadīga bērna vecāki, un citas dalībvalsts tiesā tiek celta prasība attiecībā uz vecāku atbildību attiecībā uz šo pašu bērnu, pieteikums par šā bērna uzturēšanas saistībām ir papildu pieteikums tikai tiesvedībā attiecībā uz vecāku atbildību šīs regulas 3. panta d) punkta izpratnē.

(¹) OV C 194, 24.6.2014.

Tiesas (virspalāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (*High Court of Ireland (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – *Kuldip Singh, Denzel Njume, Khaled Aly/Minister for Justice and Equality*

(Lieta C-218/14) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2004/38/EK — 13. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts — Savienības pilsoņa ģimenes locekļu uzturēšanās tiesības — Savienības pilsoņa un trešās valsts valstspiederīgā laulība — Trešās valsts valstspiederīgā uzturēšanās tiesību saglabāšana pēc Savienības pilsoņa izceļošanas no uzņēmējās dalībvalsts un tai sekojošās laulības šķiršanas — 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pietiekami līdzekļi — Laulātā, trešās valsts valstspiederīgā, līdzekļu ņemšana vērā — Trešās valsts valstspiederīgo tiesības strādāt uzņēmējā dalībvalstī, lai palīdzētu gūt pietiekamus līdzekļus

(2015/C 302/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Ireland

Pamatlietas puses

Prasītāji: Kuldip Singh, Denzel Njume, Khaled Aly

Atbildētājs: Minister for Justice and Equality

Piedaloties: Immigrant Council of Ireland

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 13. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka trešās valsts valstspiederīgais, kurš ir šķīries no Savienības pilsoņa un kura laulība ir ilgusi vismaz trīs gadus pirms laulības šķiršanas procesa sākuma, tostarp vismaz vienu gadu uzņēmējā dalībvalstī, pamatojoties uz šo normu, nevar saglabāt uzturēšanās tiesības šajā dalībvalstī, ja laulības šķiršanas process ir sācies pēc laulātā, Savienības pilsoņa, izceļošanas no šīs dalībvalsts;

- 2) Direktīvas 2004/38 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Savienības pilsonim ir pietiekami līdzekļi viņam pašam un viņa ģimenes locekļiem, lai uzturēšanās laikā nekļūtu par slogu uzņēmējas dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmai, pat ja daļu no šiem līdzekļiem veido laulātā, trešās valsts valstspiederīgā, līdzekļi.

⁽¹⁾ OV C 223, 14.07.2014.

Tiesas (ceturrtā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (Symvoulio tis Epikrateias (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Konstantinos Maistrellis/Ypourgos Dikaiosynis, Diafaneias kai Anthropon Dikaiomaton

(Lieta C-222/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 96/34/EK — Pamatnolīgums par bērna kopšanas atvaļinājumu — 2. klauzulas 1. punkts — Individuālās tiesības uz bērna kopšanas atvaļinājumu bērna piedzimšanas gadījumā — Valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram ierēdņim ir liegtas tiesības uz šādu atvaļinājumu, ja viņa laulātā nestrādā — Direktīva 2006/54/EK — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un darba jautājumos — 2. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Nodarbinātības nosacījumi — Tieša diskriminācija

(2015/C 302/12)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulio tis Epikrateias

Pamatlietas puses

Prasītājs: Konstantinos Maistrellis

Atbildētājs: Ypourgos Dikaiosynis, Diafaneias kai Anthropon Dikaiomaton

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1996. gada 3. jūnija Direktīvas 96/34/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu, kas grozīta ar Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvu 97/75/EK, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvas 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos, normas ir interpretējamas tādējādi, tām ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram civildienesta ierēdņim nav tiesību uz bērna kopšanas atvaļinājumu, ja viņa laulātā nestrādā vai nav nodarbināta, ja vien viņa nav atzīta par nespējīgu rūpēties par bērnu smagas slimības vai invaliditātes dēļ.

⁽¹⁾ OV C 235, 21.7.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (Kecskeméti Közigazgatási és Munkaiügyi Bíróság (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Robert Michal Chmielewski/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Lieta C-255/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 1889/2005 — Skaidras naudas, kuru ievēd Eiropas Savienībā vai izved no tās, kontrole — 3. un 9. pants — Deklarēšanas pienākums — Pārkāpums — Sankcijas — Samērīgums

(2015/C 302/13)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaiügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītājs: Robert Michal Chmielewski

Atbildētājs: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Regulas (EK) Nr. 1889/2005 par skaidras naudas kontroli, kuru ievēd Kopienas teritorijā vai izved no tās, 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, kurā kā sods par šīs regulas 3. pantā paredzētā deklarēšanas pienākuma neizpildi ir paredzēts administratīvs naudas sods 60 % apmērā no nedeklarētās skaidrās naudas summas, ja šī summa pārsniedz EUR 50 000.

⁽¹⁾ OV C 303, 8.9.2014.

Tiesas (trešā palāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (Gerechtshof Den Haag (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – TOP Logistics BV, Van Caem International BV/Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd et Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd/TOP Logistics BV, Van Caem International BV

(Lieta C-379/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Preču zīmes — Direktīva 89/104/EEK — 5. pants — Ar preču zīmi apzīmētas preces, kas bez preču zīmes īpašnieka piekrišanas laistas brīvā apgrozībā un kurām piemērots atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīms — Īpašnieka tiesības iebilst pret šāda režīma piemērošanu — Jēdziens “lieto komercdarbībā”

(2015/C 302/14)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof Den Haag

Pamatlietas puses

Prasītājas: TOP Logistics BV, Van Caem International BV, Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd

Atbildētājas: Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd, TOP Logistics BV, Van Caem International BV

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka vienā vai vairākās dalībvalstīs reģistrētas preču zīmes īpašnieks var iebilst pret to, ka trešā persona ar šo preču zīmi apzīmētām precēm piemēro atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīmu pēc tam, kad tās bez minētā īpašnieka piekrišanas ir tikušas ievestas EEZ un laistas brīvā apgrozībā.

⁽¹⁾ OV C 388, 3.11.2014.

Tiesas (virspalāta) 2015. gada 16. jūlija spriedums (*High Court of Ireland* (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Minister for Justice and Equality*/*Francis Lanigan*

(Lieta C-237/15 PPU) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Steidzamības prejudiciāla nolēmuma tiesvedība — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 6. pants — Tiesības uz brīvību un drošību — Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2002/584/TI — Eiropas apcietināšanas orderis — Pienākums izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi — 12. pants — Pieprasītās personas turēšana apcietinājumā — 15. pants — Lēmums par nodošanu — 17. pants — Lēmuma par izpildi pieņemšanas termiņi un kārtība — Termiņu pārsniegšanas sekas

(2015/C 302/15)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Ireland

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Minister for Justice and Equality*

Atbildētājs: *Francis Lanigan*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kas grozīts ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299/TI, 15. panta 1. punkts un 17. pants ir interpretējami tādējādi, ka pēc šajā 17. pantā noteikto termiņu beigām izpildes tiesu iestādei joprojām ir pienākums pieņemt lēmumu par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi.

Minētā Pamatlēmuma 12. pants, kas aplūkots kopā ar tā 17. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6. pantu, ir interpretējams tādējādi, ka šādā situācijā tas pieļauj turēt pieprasīto personu apcietinājumā saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām, pat ja kopējais šīs personas turēšanas apcietinājumā laikposma ilgums pārsniedz šos termiņus, ja vien šis ilgums nav pārmērīgs, ņemot vērā pamatlietā īstenotās procedūras īpatnības, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Ja izpildes tiesu iestāde nolemj izbeigt minētās personas turēšanu apcietinājumā, šai iestādei ir pienākums tās provizorisko atbrīvošanu papildināt ar jebkādiem pasākumiem, ko tā uzskata par vajadzīgiem, lai novērstu tās bēgšanu un nodrošinātu, ka materiālie nosacījumi, kas ir nepieciešami faktiskai tās nodošanai, būtu izpildīti tikmēr, kamēr nav pieņemts neviens galīgs lēmums par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi.

⁽¹⁾ OV C 236, 20.7.2015.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2015. gada 9. janvāra rīkojumu lietā T-482/12 *Internationaler Hilfsfonds*/Komisija 2015. gada 3. martā iesniedza *Internationaler Hilfsfonds e.V.*

(Lieta C-103/15 P)

(2015/C 302/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Internationaler Hilfsfonds e.V.* (pārstāvis – H.-H. Heyland, Rechtsanwalt)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2015. gada 9. janvāra rīkojumu;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam iesniegtā apelācijas sūdzība ir vērstā pret Vispārējās tiesas 2015. gada 9. janvāra rīkojumu lietā T-482/12. Ar šo rīkojumu Vispārējā tiesa nepilnīgas dokumentācijas un prasības pamatu dēļ kā nepieņemamu noraidīja *Internationalen Hilfsfonds e.V.* prasību pret Eiropas Komisiju. Tomēr Komisijai, atbilstoši 2012. gada 22. maija spriedumā lietā T-300/10 noteiktajam, neskaitot dažus izņēmumus, būtu pienākums prasītājam izsniegt pilnīgu dokumentāciju no LIEN līguma 97–2011 lietas materiāliem. Šīs prasības netika izpildītas: tā vietā Komisija vairākos dokumentos atstāja neizpildītas vietas vai aizklājumus un vairākus dokumentus neizsniedza vispār. Savā 2012. gada 27. oktobra prasības pieteikumā *Internationale Hilfsfonds e.V.* pilnībā norādīja savus iebildumus, arī iesniedzot un atsaucoties uz savu 2012. gada 27. jūlija vēstuli Komisijai, kurā tas lūdza Komisiju veikt LESD 266. pantā, lasot kopā ar LESD 254. panta 6. punktu, paredzētos pasākumus. Tas Vispārējai tiesai esot iesniedzis arī šajā ziņā notikušo saraksti un to kā pielikumu pievienojis prasības pieteikumam.

Vispārējā tiesa savā rīkojumā, pret ko vērstā šī apelācijas sūdzība, esot apgalvojusi, ka prasības pieteikums neatbilst Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajām formas prasībām un ka prasības pamati neesot pietiekami izklāstīti. Apelācijas sūdzības iesniedzējs pret to iebilst, jo tas prasības kontekstu, pamatus un visu informāciju esot sniedzis ne vien apkopojošā, bet arī izvērstā veidā un Vispārējai tiesai šādi bija iespēja lemt par prasības priekšmetu. Tas īpaši apstrīd, ka Vispārējā tiesa atzina par nepieņemamu tā pakārtoto prasījumu daļēji noraidīt Komisijas 2012. gada 28. augusta lēmumu (ar kuru tā izsniedza nepilnīgos dokumentus), – kaut arī šajā ziņā tā atzina prasības pamatu.

Turpinājumā apelācijas sūdzības iesniedzējs iebilst pret to, ka Vispārējā tiesa procesuālos dokumentus, kurus tas iesniedza kā pielikumus, apzīmē par vispārēju atsauci un neatzīst, lai arī tajos bija precizējumi prasības pieteikumā izvirzītajiem pamatiem un dokumentiem un tādējādi tie veidoja neatņemamu prasības pieteikuma daļu. Apelācijas sūdzības iesniedzējs turklāt vērsās arī pret Vispārējās tiesas nostāju, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja replika nav efektīva, kaut arī tas to bija iesniedzis atbilstoši Reglamentam kā prasības pieteikuma papildinājumu, precizējot savus argumentus un pievienojot visus apstrīdētos dokumentus. Tas uzskata, ka apstrīdētajā rīkojumā ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā, jo tā pamatā ir smagas procesuālas kļūdas un Vispārējā tiesa apelācijas sūdzības iesniedzējam šādi esot liegusi tiesību aizsardzības iespēju.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 22. maijā iesniedza *Consiglio di Stato (Itālija) – Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT u.c.*

(Lieta C-240/15)

(2015/C 302/17)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni*

Atbildētāji: *Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze*

Prejudiciālais jautājums

Vai principi, saskaņā ar kuriem ir jānodrošina Direktīvas 2002/21/EK ⁽¹⁾ [3.] pantā paredzēto valsts regulatīvo iestāžu objektivitāte un neatkarība, arī no finanšu un organizatoriskā aspekta, kā arī Direktīvas 2002/20/EK ⁽²⁾ 12. pantā paredzētais šo iestāžu pašfinansēšanās galvenokārt no to pašu līdzekļiem princips pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu (kā šajā lietā), ar kuru arī uz šīm iestādēm ir vispārīgi attiecināti valsts finanšu jomā piemērojamie noteikumi, un it īpaši speciālie noteikumi, kas reglamentē valsts iestāžu izdevumu ierobežošanu un racionalizēšanu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 33. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 21. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 1. jūnijā iesniedza Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovēnija) – Drago Nemec/Republika Slovenija

(Lieta C-256/15)

(2015/C 302/18)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Iesniedzējtiesa

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Drago Nemec*

Atbildētāja: *Republika Slovenija*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 2000/35 ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta trešās daļas norma ir jāinterpretē tādējādi, ka sistēmā, kurā fiziskai personai saimnieciskas darbības veikšanai tiek izsniegta atļauja, kurā minētas darbības, kuru veikšanai šī atļauja ir izsniegta, nepastāv uzņēmums un tādējādi arī nepastāv komercdarījums šīs tiesību normas izpratnē, ja juridiskais darījums, no kura izriet maksājuma nokavējums, attiecas uz atļaujā neietvertu darbību?

Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noliedzīga:

2) Vai Direktīvas 2000/35 2. panta 1. punkta trešās daļas norma ir jāinterpretē tādējādi, ka fiziska persona tiek uzskatīta par uzņēmumu un juridiskais darījums, no kura izriet maksājuma nokavējums, tiek uzskatīts par komercdarījumu šīs tiesību normas izpratnē, ja runa ir par juridisku darījumu, kas neietilpst šai personai reģistrētās darbības jomā, bet izriet no darbības, kas pēc sava rakstura var būt saimnieciska darbība un par kuru ir izrakstīts rēķins; un

- 3) vai noteikums, saskaņā ar kuru nokavējuma procentu apmērs beidz pieaugt, kad maksājamo un nesamaksāto procentu apmērs ir sasniedzis pamatsummas apmēru (*ne ultra alterum tantum* noteikums), ir pretrunā Direktīvas 2000/35 tiesību normām?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīva 2000/35/EK par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos (OV L 200, 35. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 11. jūnijā iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) –
*Beca Engineering Srl/Ministero dell'Interno***

(Lieta C-285/15)

(2015/C 302/19)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Beca Engineering Srl*

Atbildētāja: *Ministero dell'Interno*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīva 89/106/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz būvuzstrādājumiem ⁽¹⁾, ko groza ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1882/[2003] ⁽²⁾, liedz noteikt prasību, ka kamīniem jābūt “*būvētiem no ugunsdrošiem materiāliem*” atbilstoši tam, kas paredzēts 2006. gada 3. aprīļa Leģislatīvā dekrēta Nr. 152 IX pielikuma 5. daļas II nodaļas normā par “privātām apkures iekārtām”, kura netika paziņota [Komisijai]?

⁽¹⁾ OV L 40, 12. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1882/2003, ar ko Padomes Lēmumam 1999/468/EK pielāgo noteikumus par komitejām, kuras palīdz Komisijai īstenot tai piešķirtās ieviešanas pilnvaras, kas noteiktas dokumentos, uz kuriem attiecas EK līguma 251. pantā minētā procedūra (OV L 284, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 12. jūnijā iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) –
*Società LIS Srl, Società Cerutti Lorenzo Srl/Abbanoa SpA***

(Lieta C-287/15)

(2015/C 302/20)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Società LIS Srl, Società Cerutti Lorenzo Srl*

Atbildētāja: *Abbanoa SpA*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) vai atbilstoši 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK ⁽¹⁾ 45. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktam par “tiesas procesu” var uzskatīt parādnieka iesniegtu pieteikumu par preventīvu vienošanos ar kreditoriem kompetentajā tiesā”;
- 2) vai ar iepriekš minēto tiesisko regulējumu ir saderīgs tas, ka, ja parādnieks atzīst, ka ir maksātnespējas stāvoklī, un vēlas iesniegt “baltu” pieteikumu par preventīvu vienošanos ar kreditoriem (kura īpašības ir precizētas iepriekš), tas ir iemesls izslēgšanai no publiskā iepirkuma procedūras, tik plaši interpretējot jēdzienu “tiesas process” Kopienu tiesiskā regulējuma izpratnē (direktīvas 45. pants) un valsts tiesiskā regulējuma izpratnē (Leģislatīvā dekrēta Nr. 163-2006 38. pants);
- 3) vai ar 2004. gada 31. marta Direktīvas (EK) 48. pantu ir saderīga tāda norma kā 2006. gada 16. aprīļa Leģislatīvā dekrēta Nr. 163 53. panta 3. punkts, kas ļauj piedalīties uzņēmumam ar “norādītu” projektētāju, kurš atbilstoši judikatūrai nevar izmantot trešo personu spējas, jo nav pretendents?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu, piegādes valsts [publiskā iepirkuma] līgumu un pakalpojumu valsts [publiskā iepirkuma] līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp., Īpašais izdevums latviešu valodā: 6. nodaļa 7. sējums 132 – 262. lpp.)

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās (devītā palāta) tiesas 2015. gada 25. marta spriedumu lietā T-556/08 *Slovenská pošta*/Komisija 2015. gada 15. jūnijā iesniedza *Slovenská pošta a.s.*

(Lieta C-293/15 P)

(2015/C 302/21)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Slovenská pošta a.s.* (pārstāvji – O. W. Brouwer un A. A. J. Pliego Selie, *advocaten*)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Slovērijas Republika, *Cromwell a.s.*, *Slovak Mail Services a.s.*, *Prvá Doručovacia, a.s.*, *ID Marketing Slovensko s.r.o.* (iepriekš – *TNT Post Slovensko s.r.o.*)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- 1) daļēji vai pilnībā atcelt pārsūdzēto spriedumu un taisīt galīgo spriedumu apelācijā, daļēji vai pilnībā, atceļot apstrīdēto lēmumu, vai, pakārtoti, nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, un
- 2) piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā un Tiesā, tostarp to lietas dalībnieku, kas iestājušies lietā, tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Vispārējā tiesa noraidīja prasību atcelt Eiropas Komisijas 2008. gada 7. oktobra lēmumu par Slovērijas pasta pakalpojumu tiesisko regulējumu attiecībā uz hibrīdpasta pakalpojumiem C(2008) 5912, kas adresēts Slovērijas Republikai.

Slovenská pošta a.s. lūdz Tiesai:

- (i) Pilnībā vai daļēji atcelt iepriekš minēto Vispārējās tiesas spriedumu uz šādiem pamatiem:
- 1) Pirmais pamats: kļūdas tiesību piemērošanā, kļūdaina pierādījuma standarta piemērošana un pierādīšanas pienākuma nepareiza noteikšana, nospriežot, ka Slovākijas Republika ir pārkāpusi EKL 86. panta 1. punktu, aplūkotu kopā ar 82. pantu;
 - a) Kļūdas tiesību piemērošanā, konstatējot, ka ekskluzīvu tiesību piešķiršana pati par sevi jau var būt EKL 86. panta 1. punkta, to aplūkojot kopā ar EKL 82. pantu, pārkāpums;
 - b) Kļūdas tiesību piemērošanā, kļūdaina pierādījuma standarta piemērošana un pierādīšanas pienākuma nepareiza noteikšana, konstatējot, ka Slovākijas Republika ir pārkāpusi EKL 86. panta 1. punktu, to aplūkojot kopā ar 82. pantu, jo tā produkciju sniedza tikai gala lietotājiem.
 - 2) Otrais pamats: kļūdas tiesību piemērošanā, nepietiekams pārskatīšanas standarts un pierādījumu sagrozīšana, pārskatot un pieņemot attiecīgas tirgus definīcijas, kuras sniegusi Eiropas Savienības Komisija;
 - a) Kļūdas tiesību piemērošanā un nepietiekams pārskatīšanas standarts, piekrītot, ka attiecīgais integrēta hibrīdpasta pakalpojumu tirgus var balstīties tikai uz (apgalvoto) pieprasījuma esamību un pakalpojuma sniegšanu;
 - b) Pierādījumu sagrozīšana un nepietiekama pārskatīšanas standarta piemērošana, konstatējot, ka tirgū pastāvošo pieprasījumu varētu secināt no Komisijas iesniegtajiem pierādījumiem.
- (ii) Taisīt galīgo spriedumu apelācijā, pilnībā vai daļēji atceļot apstrīdēto lēmumu, vai, pakārtoti, nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
- (iii) Piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā un Tiesā, tostarp personu, kas iestājušās lietā, tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2015. gada 16. aprīļa spriedumu lietā T-258/13 *Matratzen Concord*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2015. gada 12. jūnijā iesniedza *Matratzen Concord GmbH*

(Lieta C-295/15 P)

(2015/C 302/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Matratzen Concord GmbH* (pārstāvis – *I. Selting*, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas sestās palātas 2015. gada 16. aprīļa nolēmumu lietā T-258/13 attiecībā uz Kopienas preču zīmes Nr. 281 86 80 “Arktis” atcelšanu faktiskas izmantošanas neesamības dēļ;
- piespriest pretējai pusei apelācijas tiesvedībā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp procesa laikā radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda uz šādām kļūdām tiesību piemērošanā, kas esot pieļautas Vispārējās tiesas nolēmumā.

Vispārējā tiesa kļūdaini esot ņēmusi vērā uzņēmuma *Breiding* pārdevumu apjomu par labu apstrīdētajai preču zīmei. Uzņēmuma *Breiding* strīdus laikposmā, t.i., no 2006. līdz 2009. gadam, pārdoto vienību skaits neesot bijis jāņem vērā.

Pārbaudot faktisku izmantošanu, Vispārējā tiesa kļūdaini esot ņēmusi vērā nevis ar “Arktis”, bet gan ar “Arktis Line” apzīmētās preces un esot uzskatījusi, ka papildu vārds “Line” ir tikai aprakstošs.

Turklāt Vispārējā tiesa esot kļūdaini izmantojusi savu novērtējuma brīvību, secinot, ka apstrīdētā preču zīme ir tikusi faktiski izmantota, lai gan preču zīmes īpašnieka apgrozījums esot bijis ļoti neliels.

Visbeidzot, Vispārējā tiesa neesot pievērusi uzmanību faktam, ka runa ir par faktisku izmantošanu attiecībā uz “gultas piederumiem” un “gultas pārklājiem”. Taču preču zīmes īpašnieks esot iesniedzis pierādījumus tikai par preču zīmes izmantošanu attiecībā uz “gultas pārklājiem”, nevis attiecībā uz citiem gultas piederumiem, piemēram, spilveniem un matračiem. Tādēļ preču zīme esot bijis jāatceļ vismaz attiecībā uz “gultas piederumiem”.

Prasība, kas celta 2015. gada 19. jūnijā – Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-304/15)

(2015/C 302/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – K. Mifsud-Bonnici, S. Petrova)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka attiecībā uz Velsā esošo Ābertau [*Aberthaw*] spēkstaciju pareizi nepiemērodama Direktīvu 2001/80/EK par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām ⁽¹⁾, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti Direktīvas 2001/80/EK par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām 4. panta 3. punktā, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas VI pielikuma A daļu;

— piespriest Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka attiecībā uz Ābertau spēkstaciju Apvienotā Karaliste nav pareizi piemērojusi Direktīvas 2001/80/EK par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām 4. panta 3. punktu, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas VI pielikuma A daļu. Ābertau spēkstacija – būdama ar oglēm kurināma sadedzināšanas iekārta ar nominālo ieejas siltuma jaudu 4090 MWth, kas tādējādi pieskaitāma iekārtām, kuru jauda pārsniedz 500 MWth – pārsniedz slāpekļa oksīdu (NO_x) emisijas robežvērtību, kas noteikta minētās direktīvas 4. panta 3. punktā, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas 14. panta 1. punkta a) apakšpunktu un VI pielikuma A daļu. Saskaņā ar piemērojamajās tiesību normās noteikto Apvienotajai Karalistei ir jānodrošina, ka tik jaudīgā spēkstacija no 2008. gada 1. janvāra nepārsniedz NO_x robežvērtību 500 mg/Nm³, līdz 2016. gada 1. janvārim to samazinot līdz 200 mg/Nm³. Taču šīs spēkstacijas atļaujā norādītā pašreizējā NO_x emisiju robežvērtība ir 1050 mg/Nm³.

(¹) OV L 309, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 15. nod., 6. sēj., 299. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2015. gada 14. aprīļa rīkojumu lietā T-393/13 SolarWorld AG/Eiropas Komisija 2015. gada 24. jūnijā iesniedza SolarWorld AG

(Lieta C-312/15 P)

(2015/C 302/24)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: SolarWorld AG (pārstāvji – L. Ruessmann, advokāts, J. Beck, Solicitor)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Solsonica SpA

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt Vispārējās tiesas rīkojumu lietā T-393/13 attiecībā uz Vispārējās tiesas secinājumu, ka vairs nav vajadzības lemt par prasību atcelt tiesību aktu un par zaudējumu atlīdzību;
- atzīt, ka prasība atcelt tiesību aktu un par zaudējumu atlīdzību lietā T-393/13 ir pieņemama, un
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai nolēmuma pēc būtības pieņemšanai par prasību atcelt tiesību aktu un par zaudējumu atlīdzību.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka vairs nebija vajadzības lemt par tās prasību atcelt tiesību aktu un par zaudējumu atlīdzību.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2015. gada 22. aprīļa spriedumu lietā T-190/12 Johannes Tomana u.c./Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija 2015. gada 3. jūlijā iesniedza Johannes Tomana u.c.

(Lieta C-330/15 P)

(2015/C 302/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Johannes Tomana u.c. (pārstāvji – M. O’Kane, Solicitor, M. Lester, Z. Al-Rikabi, Barristers)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienota Karaliste

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

Apelācijas sūdzības iesniedzēji prasa Tiesai atcelt Vispārējās tiesas spriedumu, atcelt apstrīdētos aktus, ciktāl tie attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzējiem, un piespriest atbildētājiem atlīdzināt pirmajā instancē un apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais pamats: Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka apstrīdētā regula tika pieņemta uz derīga juridiskā pamata. Tajā minētais vienīgais juridiskais pamats pilnvaro Komisiju grozīt Regulu 314/2004 ⁽¹⁾, pamatojoties uz kopējo nostāju, kas kopš tā laika ir atcelta, un tas nevar tikt interpretēts tā, kā tajā būtu atsauce uz vēlāku lēmumu.

Otrais pamats: Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka personas varētu tikt ietvertas apstrīdēto aktu sarakstos tāpēc, ka tās ir “valdības locekļi” vai ar valdības locekļiem “saistītas” personas vienīgi viņu nodarbošanās vai agrākās nodarbošanās dēļ. Turklāt Vispārējā tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka personas bija jāuzskata par “saistītām” ar valdības locekļiem tāpēc, ka apgalvojumi, ar kuriem viņām tika pārmests, ka tās esot iesaistījušās darbībās, kas esot nopietni apdraudējušas tiesiskumu, demokrātiju un cilvēktiesību ievērošanu Zimbabvē, esot pierādījuši viņu “slepeno sadarbību” ar valdību. Vispārējā tiesa nedrīkstēja ļaut atbildētājiem atsaukties uz pieņēmumiem, kas nebija ietverti apstrīdētajos aktos un nebija ne atbilstoši, ne samērīgi ar to mērķiem, bet tai vajadzēja prasīt atbildētājiem izpildīt pienākumu pamatot atkārtotu iekļaušanu sarakstos ar pietiekami drošiem faktiem.

Trešais pamats: Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka pamatojums bija pietiekams, kaut arī tajā bija tika uzskaitītas funkcijas, kādas valdības locekļi vai ar tiem saistītās personas esot veikušas, vai arī tikai izteikti neskaidri un vispārīgi apgalvojumi par pagātnē veiktām prettiesiskām darbībām. Tāpat Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atļaujot, ka pamatojums tiek papildināts ar papildu pamatiem *ex post*, kas nav minēti apstrīdētajos aktos. Kad daži apelācijas sūdzības iesniedzēji iesniedza apsvērumus, atspēkojot pret viņiem izteiktos apgalvojumus, Vispārējā tiesa nepareizi un negodīgi atzina to pierādījumus par nepieņemamiem un neizvērtēja pēc būtības.

Ceturtais pamats: Vispārējā tiesa esot atkāpusies no iedibinātās judikatūras tiesību uz aizstāvību jomā, uzskatot, ka atbildētājiem nebija jāiesniedz ne pierādījumi, ne pamatojums iekļaušanai sarakstā, ne arī jāļauj apelācijas sūdzības iesniedzējiem iesniegt apsvērumus, pirms pieņemt lēmumus par katra apelācijas sūdzības iesniedzēja atkārtotu iekļaušanu sarakstā.

Piektais pamats: Vispārējā tiesa neesot izvērtējusi, vai katra no apelācijas sūdzības iesniedzējiem iekļaušana sarakstā bija balstīta uz samērīgu līdzsvaru starp viņu pamattiesību nopietnu pārkāpumu un apstrīdēto aktu mērķiem.

⁽¹⁾ Padomes 2004. gada 19. februāra Regula (EK) Nr. 314/2004 par dažiem ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz Zimbabvi.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 6. jūlijā iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) –
María Pilar Planes Bresco/Comunidad Autónoma de Aragón**

(Lieta C-333/15)

(2015/C 302/26)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Pieteicēja: María Pilar Planes Bresco

Atbildētāja: Comunidad Autónoma de Aragón

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes 2003. gada 29. septembra Regulas (EK) Nr. 1782/2003 ⁽¹⁾ 43. un 44. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kurā no atbalsttiesīgo hektāru statusa tiek izslēgtas visas lauksaimnieka pieteiktās pastāvīgo ganību platības, kuru lielums pārsniedz tās platības, kuras savulaik tika ņemtas vērā, lai noteiktu šim lauksaimniekam pienākošās parastās tiesības, tādējādi šo platību iekļaušanu un līdz ar to arī aramzemes aizstāšanu ar ganībām pakārtojot nosacījumam, ka šīs ganības tiek faktiski izmantotas lopkopībai konkrētajā saimnieciskajā gadā, attiecībā uz kuru tas vēlas iegūt atbalsta saņemšanas tiesības?"

Turklāt gadījumā, ja uz iepriekšējo jautājumu tiktu atbildēts noliedzīgi:

2) Vai Padomes 2003. gada 29. septembra Regulas (EK) Nr. 1782/2003 29. pants, kurā izslēgti no atbalsta shēmām izrietošie maksājumi tiem šo maksājumu saņēmējiem, "par kuriem ir konstatēts, ka viņi ir mākslīgi radījuši nosacījumus, kas vajadzīgi šādu maksājumu iegūšanai, lai gūtu priekšrocības pretēji attiecīgās atbalsta shēmas mērķiem", ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neļauj dalībvalstīm pieņemt vispārīgus noteikumus (pastāvīgo ganību) "atbalsttiesīgo hektāru" skaita samazināšanai, paredzot objektīvas vispārīgas situācijas, kurās, konkrēti nepierādot attiecīgā lauksaimnieka veikto darbību un rīcību, tiek prezumēts, ka atbalsta saņēmējs maksājuma saņemšanas nosacījumus radījis mākslīgi?"

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1782/20, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 3. nod., 40. sēj., 269. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 6. jūlijā iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) –
María Pilar Planes Bresco/Comunidad Autónoma de Aragón**

(Lieta C-334/15)

(2015/C 302/27)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Pieteicēja: *María Pilar Planes Bresco*

Atbildētāja: *Comunidad Autónoma de Aragón*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes 2003. gada 29. septembra Regulas (EK) Nr. 1782/2003 ⁽¹⁾ 43. un 44. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kurā no atbalsttiesīgo hektāru statusa tiek izslēgtas visas lauksaimnieka pieteiktās pastāvīgo ganību platības, kuru lielums pārsniedz tās platības, kuras savulaik tika ņemtas vērā, lai noteiktu šim lauksaimniekam pienākošās parastās tiesības, tādējādi šo platību iekļaušanu un līdz ar to arī aramzemes aizstāšanu ar ganībām pakārtojot nosacījumam, ka šīs ganības tiek faktiski izmantotas lopkopībai konkrētajā saimnieciskajā gadā, attiecībā uz kuru tas vēlas iegūt atbalsta saņemšanas tiesības?"

Turklāt gadījumā, ja uz iepriekšējo jautājumu tiktu atbildēts noliedzoši:

2) Vai Padomes 2003. gada 29. septembra Regulas (EK) Nr. 1782/2003 29. pants, kurā izslēgti no atbalsta shēmām izrietošie maksājumi tiem šo maksājumu saņēmējiem, "par kuriem ir konstatēts, ka viņi ir mākslīgi radījuši nosacījumus, kas vajadzīgi šādu maksājumu iegūšanai, lai gūtu priekšrocības pretēji attiecīgās atbalsta shēmas mērķiem", ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neļauj dalībvalstīm pieņemt vispārīgus noteikumus (pastāvīgo ganību) "atbalsttiesīgo hektāru" skaita samazināšanai, paredzot objektīvas vispārīgas situācijas, kurās, konkrēti nepierādot attiecīgā lauksaimnieka veikto darbību un rīcību, tiek prezumēts, ka atbalsta saņēmējs maksājuma saņemšanas nosacījumus radījis mākslīgi?"

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270, 1. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 3. nod., 40. sēj., 269. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2015. gada 30. aprīļa spriedumu
apvienotajās lietās T-707/13 un T-709/13 *Steinbeck GmbH*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču
zīmes, paraugi un modeļi) 2015. gada 9. jūlijā iesniedza *Steinbeck GmbH***

(Lieta C-346/15 P)

(2015/C 302/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Steinbeck GmbH* (pārstāvji – *M. Heinrich*, advokāts, un *M. Fischer*, advokāte)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2015. gada 30. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās T-707/13 un T-709/13;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pārsūdzētajā spriedumā esot pārkāpts Regulas par Kopienas preču zīmi⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts šādu iemeslu dēļ:

1. Vispārējā tiesa kā vienīgo preču zīmes "BE HAPPY" atšķirtspējas neesamības iemeslu esot norādījusi to, ka tā varētu tikt uztverta kā reklāmas sauklis. Tas esot tiešā pretrunā Tiesas judikatūrai, atbilstoši kurai ar šo iemeslu vien nepietiek, lai noliegtu atšķirtspēju.
2. Vispārējā tiesa turklāt neesot pierādījusi nekādu konkrētu saikni starp preču zīmi "BE HAPPY" un tās aptvertajām precēm, kas neprasītu vismaz minimālas interpretācijas piepūles no konkrētās sabiedrības daļas puses. Turpretim, esot tikusi patvaļīgi izveidota saikne starp precēm un apzīmējumu, un, pat ja šāda konkrēta saikne pastāvētu, tas prasītu kādas interpretācijas piepūles no konkrētās sabiedrības daļas puses.
3. Līdz ar to Vispārējā tiesa esot juridiski nepareizi piemērojusi preču zīmes "BE HAPPY" atšķirtspējas novērtējuma kritērijus.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (Kodificēta versija) (OV L 78, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 10. jūlijā iesniedza *Audiencia Provincial de Castellón (Spānija) – Banco Popular Español S.A./Elena Lucaciu un Cristian Laurentiu Lucaciu*

(Lieta C-349/15)

(2015/C 302/29)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de Castellón

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Banco Popular Español S.A.*

Atbildētāji: *Elena Lucaciu un Cristian Laurentiu Lucaciu*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai noteikuma, kas atzīts par spēkā neesošu negodīguma dēļ, spēkā neesamības seku ierobežojums laikā ir saderīgs ar Direktīvas 93/13/EEK⁽¹⁾ par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu?
- 2) Ja tiek uzskatīts, ka šāds seku ierobežojums ir saderīgs ar Eiropas Savienības tiesisko regulējumu, konkrētāk, Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu, ieinteresēto personu labticības un būtisko traucējumu riska dēļ:
 - a) kādi ir būtiskie traucējumi, kas pamato seku ierobežojumus?
 - b) vai būtisku traucējumu risks ir pienācīgi jāpierāda tiesvedībā, kurā tas ir norādīts, vai, gluži pretēji, pietiek, ka tiesa vispārīgi novērtē šo risku bez šo vērtējumu pamatojošiem precīziem datiem?

⁽¹⁾ OV L 25, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. jūlijā iesniedza Corte di Appello di Bari (Itālija) – Leonmobili Srl, Gennaro Leone/Homag Holzbearbeitungssysteme GmbH u.c.

(Lieta C-353/15)

(2015/C 302/30)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte di Appello di Bari

Pamatlietas puses

Prasītāji: Leonmobili Srl, Gennaro Leone

Atbildētāji: Homag Holzbearbeitungssysteme GmbH, Curatela del Fallimento Leonmobili Srl, ICO Srl, Arturo Salice SpA, Grafiche Ricciarelli di Ricciarelli Bernardino, Deutsche Bank SpA, Fida Srl, Elica SpA

Prejudiciālie jautājumi

- a) Vai, nepastāvot uzņēmumam citā dalībvalstī, lietas dalībnieks, kurš ir apstrīdējis tiesas piekritību, var atspēkot Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 ⁽¹⁾ par maksātnespējas procedūrām 3. panta 1. punkta pēdējā daļā un 2. punktā paredzēto prezumpciju, iesniedzot pierādījumus par to, ka galveno interešu centrs atrodas citā valstī, nevis sabiedrības juridiskās adreses valstī?
- b) Ja uz iepriekšējo jautājumu tiktu sniegta apstiprinoša atbilde, vai pierādījumi var izrietēt no citas prezumpcijas, proti, to norāžu vērtējuma, kas ļauj loģiski secināt, ka galveno interešu centrs atrodas citā dalībvalstī?

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 29. maija Regula (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām (OV L 160, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. jūlijā iesniedza Tribunal da Relação de Évora (Portugāle) – Andrew Marcus Henderson/Novo Banco SA

(Lieta C-354/15)

(2015/C 302/31)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal da Relação de Évora

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Andrew Marcus Henderson

Otra lietas dalībniece: Novo Banco SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai gadījumā, ja kāda Portugāles tiesa, kurā notiek tiesvedība civillietā pret kādā citā Eiropas Savienības dalībvalstī dzīvojošu pilsoni, ir izdevusi rīkojumu ar minēto tiesvedību saistītos dokumentus šim pilsonim paziņot ierakstītā vēstulē ar saņemšanas apstiprinājumu, un attiecīgais saņemšanas apstiprinājums nav atgriezts, Portugāles tiesa var, ņemot vērā minēto Regulu [(EK) Nr. 1393/2007] ⁽¹⁾ un tās pamatā esošos principus, uzskatīt šo paziņošanu par izdarītu, pamatojoties uz vēstules adresāta domicila vietas pasta dienesta dokumentāciju, kas apliecina, ka ierakstītā vēstule ar saņemšanas apstiprinājumu ir nogādāta adresātam?

- 2) Vai Portugāles Civilprocesa kodeksa 230. panta noteikumu piemērošana pirmajā jautājumā aprakstītajā gadījumā ir pretrunā regulai un tās pamatā esošajiem principiem?
- 3) Vai Portugāles Civilprocesa kodeksa 191. panta 2. punkta noteikumu piemērošana šajā lietā ir pretrunā regulai un tās pamatā esošajiem principiem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regula (EK) Nr. 1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (dokumentu izsniegšana), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (OV L 324, 79. lpp.).

Prasība, kas celta 2015. gada 13. jūlijā – Eiropas Komisija/Beļģijas Karaliste

(Lieta C-356/15)

(2015/C 302/32)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvis – D. Martin)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste

Prasījumi:

- konstatēt, ka, pieņemot 2012. gada 27. decembra programmlikumu, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu ⁽¹⁾ 11., 12. pantā un 76. panta 6. punktā, Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regulas (EK) Nr. 987/2009, ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 ⁽²⁾, 5. pantā, un Administratīvās komisijas sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijai Lēmumā Nr. A1 ⁽³⁾;
- piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka Beļģijas Karaliste, pieņemot 2012. gada 27. decembra programmlikuma 23. un 24. pantu, pārkāpa Regulas (EK) Nr. 883/2004 11., 12. un 76. pantu, kā arī Regulas (EK) Nr. 987/2009, ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004, 5. pantu, un Administratīvās komisijas sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijai Lēmumu Nr. A1, neatzīstot norikota darba ņēmēja izcelsmes dalībvalsts izdota dokumenta, kurš apliecina, ka uz viņu attiecas šis dalībvalsts tiesību akti sociālās nodrošināšanas jomā, saistošo raksturu.

⁽¹⁾ OV L 166, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 284, 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 106, 24.4.2010., 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 17. jūlijā iesniedza Audiencia Provincial de Zamora (Spānija) – Javier Ángel Rodríguez Sánchez/Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)

(Lieta C-381/15)

(2015/C 302/33)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de Zamora

Pamatlietas puses

Prasītājs: Javier Ángel Rodríguez Sánchez

Atbildētāja: Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ir saderīgs ar Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EK ⁽¹⁾ par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. panta 1. punktu tas, ka noteikuma par procentu likmes minimumu, kas iekļauts hipotekārā aizdevuma līgumā un kas atzīts par negodīgu, atzīšanas par spēkā neesošu atpakaļejošās sekas rodas nevis līguma noslēgšanas datumā, bet vēlākā datumā?
- 2) Vai tas, ka negodīgais noteikums tiek piemērots *Tribunal Supremo* noteiktajā laikposmā, rada komersanta netaisnu iedzīvošanos, kas Kopienų tiesiskajā regulējumā nav paredzēta, jo ar to netiek līdzsvarots pušu sniegums un tas dod labumu līguma pusei, kura ir ieviesusi finanšu noteikumu, kuras spēkā neesamība ir konstatēta?
- 3) Vai būtisku traucējumu valsts ekonomikai risks, kas ierobežo negodīga noteikuma piemērošanu un sekas, ir piemērojams individuālā prasībā, ko cēlis prasītājs, vai gluži pretēji šajā individuālajā prasībā šāds būtiskais traucējums ir tas, kas tiek radīts patērētājam, ierobežojot par spēkā neesošu atzītā noteikuma sekas uz noteiktu laiku?

⁽¹⁾ OV L 95, 29. lpp.

Prasība, kas celta 2015. gada 20. jūlijā – Eiropas Komisija/Ungārija

(Lieta C-392/15)

(2015/C 302/34)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – H. Støvlbæk, K. Talabér-Ritz)

Atbildētāja: Ungārija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka iespēju veikt notāra darbību pakārtodama pilsonības nosacījumam, Ungārija nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. pantā noteiktos pienākumus;
- piespriest Ungārijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka pilsonības nosacījums iespējai veikt notāra darbību ir diskriminējošs un nesamērīgs brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojums. Tādējādi Ungārija nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. pantā noteiktos pienākumus.

Komisijas ieskatā, tā kā Ungārijas tiesību aktos notāriem noteiktās funkcijas pēc savas iedabas nav saistītas ar valsts varas īstenošanu, iespējas strādāt notāra profesijā pakārtošana pilsonības nosacījumam nav attaisnojama ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 51. pantā paredzēto izņēmumu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 24. jūlijā iesniedza *Cour administrative* (Luksemburga) – *Noémie Depesme, Saïd Kerrou/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche*

(Lieta C-401/15)

(2015/C 302/35)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour administrative

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Noémie Depesme, Saïd Kerrou*

Atbildētājs: *Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche*

Prejudiciālie jautājumi

Ar mērķi praktiski izpildīt diskriminācijas aizlieguma prasības attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Regulas (ES) Nr. 492/2011⁽¹⁾ par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā 7. panta 2. punktu, kopā ar LESD 45. panta 2. punktu, ņemot vērā patieso piesaistes līmeni starp studentu nerezidentu, kas ir pieteikuma par finansiālo atbalstu augstākās izglītības iegūšanai iesniedzējs, un sabiedrību un darba tirgu Luksemburgā – dalībvalstī, kurā pārrobežu darba ņēmējs ir bijis nodarbināts vai ir veicis uzņēmējdarbību atbilstoši 2000. gada 22. jūnija likuma par valsts finansiālo atbalstu augstākās izglītības iegūšanai, redakcijā, kas pievienota ar 2013. gada 19. jūlija likumu kā tiešas sekas Tiesas 2013. gada 20. jūnija spriedumam (lieta C-20/12)⁽²⁾, 2.a panta nosacījumiem,

- nosacījumu, ka minētajam studentam ir jābūt minētā pārrobežu darba ņēmēja “bērnam”, var kvalificēt kā vienlīdzīgu nosacījumam, ka viņam ir jābūt tā “leļupējam radniekam taisnā līnijā un pirmajā radniecības pakāpē, kura izcelšanās ir juridiski pierādīta attiecībā uz tās autoru”, liekot uzsvāru uz pierādītu izcelšanās saikni starp studentu un pārrobežu darba ņēmēju, ar ko paredzēts pamatot iepriekš minēto piesaisti, vai arī
- ir jāliek uzsvārs uz faktu, ka pārrobežu darba ņēmējs “turpina nodrošināt studenta aprūpi”, pat ja nav juridiskas izcelšanās saiknes, kas viņu saistītu ar studentu, tostarp iezīmējot pietiekamu kopdzīves saikni, kas viņu savieno ar vienu no studenta vecākiem, attiecībā uz kuru izcelšanās saikne ir juridiski pierādīta?
- Šajā otrajā skatījumā, vai pārrobežu darba ņēmēja ieguldījumam, kas teorētiski nav obligāts, gadījumā, ja tas nav vienīgais, bet notiek vienlaicīgi ar ieguldījumu, ko veic vecāki, kurus ar studentu vieno juridiska izcelšanās saikne un kuriem attiecībā uz viņu tādējādi ir likumā paredzētas aprūpes saistības, ir jāatbilst noteiktiem nosacījumiem attiecībā uz tā apjomu?

⁽¹⁾ OV L 141, 1. lpp.

⁽²⁾ EU:C:2013:411

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 24. jūlijā iesniedza *Cour administrative* (Luksemburga) – *Adrien Kauffmann/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche*

(Lieta C-402/15)

(2015/C 302/36)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour administrative

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Adrien Kauffmann*

Atbildētājs: *Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche*

Prejudiciālie jautājumi

Ar mērķi praktiski izpildīt diskriminācijas aizlieguma prasības attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Regulas (ES) Nr. 492/2011 ⁽¹⁾ par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā 7. panta 2. punktu, kopā ar LESD 45. panta 2. punktu, ņemot vērā patieso piesaistes līmeni starp studentu nerezidentu, kas ir pieteikuma par finansiālo atbalstu augstākās izglītības iegūšanai iesniedzējs, un sabiedrību un darba tirgu Luksemburgā – dalībvalstī, kurā pārrobežu darba ņēmējs ir bijis nodarbināts vai ir veicis uzņēmējdarbību atbilstoši 2000. gada 22. jūnija likuma par valsts finansiālo atbalstu augstākās izglītības iegūšanai, redakcijā, kas pievienota ar 2013. gada 19. jūlija likumu kā tiešas sekas Tiesas 2013. gada 20. jūnija spriedumam (lieta C-20/12) ⁽²⁾, 2.a panta nosacījumiem,

- nosacījumu, ka minētajam studentam ir jābūt minētā pārrobežu darba ņēmēja “bērnam”, var kvalificēt kā vienlīdzīgu nosacījumam, ka viņam ir jābūt tā “lejupejam radniekam taisnā līnijā un pirmajā radniecības pakāpē, kura izcelšanās ir juridiski pierādīta attiecībā uz tās autoru”, liekot uzsvāru uz pierādītu izcelšanās saikni starp studentu un pārrobežu darba ņēmēju, ar ko paredzēts pamatot iepriekš minēto piesaisti, vai arī
- ir jāliek uzsvārs uz faktu, ka pārrobežu darba ņēmējs “turpina nodrošināt studenta aprūpi”, pat ja nav juridiskas izcelšanās saiknes, kas viņu saistītu ar studentu, tostarp iezīmējot pietiekamu kopdzīves saikni, kas viņu savieno ar vienu no studenta vecākiem, attiecībā uz kuru izcelšanās saikne ir juridiski pierādīta?
- Šajā otrajā skatījumā, vai pārrobežu darba ņēmēja ieguldījumam, kas teorētiski nav obligāts, gadījumā, ja tas nav vienīgais, bet notiek vienlaicīgi ar ieguldījumu, ko veic vecāki, kurus ar studentu vieno juridiska izcelšanās saikne un kuriem attiecībā uz viņu tādejādi ir likumā paredzētas aprūpes saistības, ir jāatbilst noteiktiem nosacījumiem attiecībā uz tā apjomu?

⁽¹⁾ OV L 141, 1. lpp.

⁽²⁾ EU:C:2013:411

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 24. jūlijā iesniedza *Cour administrative* (Luksemburga) – *Maxime Lefort/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche*

(Lieta C-403/15)

(2015/C 302/37)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour administrative

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Maxime Lefort*

Atbildētājs: *Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche*

Prejudiciālie jautājumi

Ar mērķi praktiski izpildīt diskriminācijas aizlieguma prasības attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Regulas (ES) Nr. 492/2011 ⁽¹⁾ par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā 7. panta 2. punktu, kopā ar LESD 45. panta 2. punktu, saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 33. panta 1. punktu, vajadzības gadījumā kopā ar tās 7. pantu, ņemot vērā patieso piesaistes līmeni starp studentu nerezidentu, kas ir pieteikuma par finansiālo atbalstu augstākās izglītības iegūšanai iesniedzējs, un sabiedrību un darba tirgu Luksemburgā – dalībvalstī, kurā pārrobežu darba ņēmējs ir bijis nodarbināts vai ir veicis uzņēmējdarbību atbilstoši 2000. gada 22. jūnija likuma par valsts finansiālo atbalstu augstākās izglītības iegūšanai, redakcijā, kas pievienota ar 2013. gada 19. jūlija likumu kā tiesas sekas Tiesas 2013. gada 20. jūnija spriedumam (lieta C-20/12) ⁽²⁾, 2.a panta nosacījumiem,

- nosacījumu, ka minētajam studentam ir jābūt minētā pārrobežu darba ņēmēja “bērnam”, var kvalificēt kā vienlīdzīgu nosacījumam, ka viņam ir jābūt tā “leļupējam radniekam taisnā līnijā un pirmajā radniecības pakāpē, kura izcelšanās ir juridiski pierādīta attiecībā uz tās autoru”, liekot uzsvāru uz pierādītu izcelšanās saikni starp studentu un pārrobežu darba ņēmēju, ar ko paredzēts pamatot iepriekš minēto piesaisti, vai arī
- ir jāliek uzsvārs uz faktu, ka pārrobežu darba ņēmējs “turpina nodrošināt studenta aprūpi”, pat ja nav juridiskas izcelšanās saiknes, kas viņu saistītu ar studentu, tostarp iezīmējot pietiekamu kopdzīves saikni, kas viņu savieno ar vienu no studenta vecākiem, attiecībā uz kuru izcelšanās saikne ir juridiski pierādīta?
- Šajā otrajā skatījumā, vai pārrobežu darba ņēmēja ieguldījumam, kas teorētiski nav obligāts, gadījumā, ja tas nav vienīgais, bet notiek vienlaicīgi ar ieguldījumu, ko veic vecāki, kurus ar studentu vieno juridiska izcelšanās saikne un kuriem attiecībā uz viņu tādējādi ir likumā paredzētas aprūpes saistības, ir jāatbilst noteiktiem nosacījumiem attiecībā uz tā apjomu?

⁽¹⁾ OV L 141, 1. lpp.

⁽²⁾ EU:C:2013:411

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – GEA Group/Komisija

(Lieta T-45/10) ⁽¹⁾

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — ESBO/esteru siltuma stabilizatoru Eiropas tirgi — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar sensitīvu komercinformāciju — Naudas sodi — Atzīšana par vainojamu pārkāpumā — Kapitāldaļu piederības prezumpcija — Pārkāpuma ilgums un pierādījumi — Noilgums — Administratīvā procesa ilgums — Saprātīgs termiņš — Tiesības uz aizstāvību

(2015/C 302/38)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: GEA Group AG (Diseldorfa, Vācija) (pārstāvji – A. Kallmayer, I. du Mont, G. Schiffers un R. Van der Hout, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – R. Sauer un F. Ronkes Agerbeek, kas palīdz W. Berg, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmumu C (2009) 8682, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/38.589 – Termiskie stabilizatori) vai, pakārtoti, samazināt uzliktā naudas soda apmēru

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) GEA Group AG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 100, 17.4.2010.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – Akzo Nobel u.c./Komisija

(Lieta T-47/10) ⁽¹⁾

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Siltuma stabilizatoru Eiropas tirgi — Lēmums, ar kuru konstatēti divi EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumi — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar sensitīvu komercinformāciju — Pārkāpumu ilgums — Noilgums — Administratīvā procesa ilgums — Saprātīgs termiņš — Tiesības uz aizstāvību — Atzīšana par vainojamu pārkāpumos — Meitasuzņēmumu, partnerības, kam nav pašai savas juridiskas personas statusa, un meitasuzņēmuma izdarīti pārkāpumi — Naudas soda aprēķināšana

(2015/C 302/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Akzo Nobel NV (Amsterdama, Nīderlande), Akzo Nobel Chemicals GmbH (Düren, Vācija), Akzo Nobel Chemicals BV (Amersfoort, Nīderlande) un Akros Chemicals Ltd (Warwickshire, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – sākotnēji C. Swaak un M. van der Woude, vēlāk – C. Swaak un R. Wesseling, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji F. Ronkes Agerbeek un J. Bourke, vēlāk – F. Ronkes Agerbeek un P. Van Nuffel, kuriem palīdz J. Holmes, barrister)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmumu C (2009) 8682, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/38589 – Termiskie stabilizatori) vai, pakārtoti, samazināt uzlikto naudas sodu apmēru

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmuma C (2009) 8682, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/38589 – Termiskie stabilizatori) 2. panta 4., 6., 21. un 23. punktu atcelt, ciktāl naudas sodi tika uzlikti Akzo Nobel Chemicals GmbH un Akzo Nobel Chemicals BV;
- 2) kopējais Lēmuma C (2009) 8682, galīgā redakcija, 2. panta 1.–7. un 18.–24. punktā uzliktais naudas sodu apmērs tiek samazināts līdz EUR 40 194 miljoniem attiecībā uz Akzo Nobel NV un līdz EUR 11 881 980 miljoniem attiecībā uz Akcros Chemicals Ltd;
- 3) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 4) Eiropas Komisija atlīdzina divas piektdaļas Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV un Akcros Chemicals tiesāšanās izdevumu, kā arī sedz trīs piektdaļas savu tiesāšanās izdevumu. Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV un Akcros Chemicals savukārt sedz trīs piektdaļas savu tiesāšanās izdevumu, kā arī atlīdzina divas piektdaļas Komisijas tiesāšanās izdevumu.

⁽¹⁾ OV C 100, 17.4.2010.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – GEA Group/Komisija

(Lieta T-189/10) ⁽¹⁾

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Siltuma stabilizatoru Eiropas tirgi — Lēmums, ar kuru konstatēti divi EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumi — Meitasuzņēmumu izdarīts pārkāpums — Naudas sodi — Meitasuzņēmumu un mātesuzņēmuma solidārā atbildība — Maksimālā 10 % apjoma attiecībā uz vienu meitasuzņēmumu pārsniegšana — Atkārtoti pieņemts lēmums — Naudas soda apmēra samazināšana attiecībā uz minēto meitasuzņēmumu — Pienākuma noteikšana citam meitasuzņēmumam un mātesuzņēmumam samaksāt samazinātu naudas soda apmēru — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības tikt uzklausītam — Tiesības piekļūt lietas materiāliem

(2015/C 302/40)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: GEA Group AG (Diseldorfa, Vācija) (pārstāvji – A. Kallmayer, I. du Mont un G. Schifffers, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – R. Sauer un F. Ronkes Agerbeek, kuriem palīdz W. Berg, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2010. gada 8. februāra Lēmumu C (2010) 727, ar kuru ir grozīts Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmums C (2009) 8682, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/38589 – Termiskie stabilizatori), vai, pakārtoti, samazināt prasītājam uzlikto naudas sodu apmēru.

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2010. gada 8. februāra Lēmumu C (2010) 727, ar kuru ir grozīts Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmums C (2009) 8682, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/38589 – Termiskie stabilizatori), atcelt, ciktāl tas attiecas uz GEA Group AG;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 179, 3.7.2010.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – SLM un Ori Martin/Komisija

(Apvienotās lietas T-389/10 un T-419/10) ⁽¹⁾

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Vienots, salikts un turpināts pārkāpums — Noilgums — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai — Atbildības par pārkāpumu noteikšana mātesuzņēmumam — Samērīgums — Sodū un sankciju individualitātes princips — Neierobežota kompetence

(2015/C 302/41)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (Ceprano, Itālija) (pārstāvji – G. Belotti un F. Covone, advokāti) (lieta T-389/10); un Ori Martin SA (Luksemburģa, Luksemburģa) (pārstāvji – P. Ziotti, advokāts) (lieta T-419/10)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji B. Gencarelli, V. Bottka un P. Rossi, vēlāk V. Bottka, P. Rossi un G. Conte)

Priekšmets

Prasība atcelt un grozīt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38344 – Priekšspriegojuma tērauds), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, un Komisijas 2011. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija

Rezolutīvā daļa:

- 1) apvienot lietas T-389/10 un T-419/10 sprieduma taisīšanas vajadzībām;
- 2) Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmuma C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38344 – Priekšspriegojuma tērauds), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, un Komisijas 2011. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija, 1. panta 16. punktu atcelt tiktāl, ciktāl ar to Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) tiek vainota par dalību nolīgumu un saskaņotu darbību kopumā attiecībā uz priekšspriegojuma tērauda nozari iekšējā tirgū un Eiropas Ekonomikas zonā (EEZ) no 1997. gada 10. februāra līdz 1997. gada 14. aprīlim;
- 3) atcelt Lēmuma C(2010) 4387, galīgā redakcija, kurā grozījumi ir izdarīti ar Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, un Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija, 2. panta 16. punktu;

- 4) SLM uzliktā naudas soda apmērs ir samazināts no EUR 19,8 miljoniem līdz EUR 19 miljoniem, no kuriem EUR 13,3 miljoni ir uzlikti atbilstoši solidarārajai atbildībai ar Ori Martin SA; ievērojot Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punktā paredzēto maksimālo 10 % likumisko apmēru no kopējā apgrozījuma, SLM uzliktā naudas soda galīgais apmērs ir EUR 1,956 miljoni;
- 5) prasības pārējā daļā noraidīt;
- 6) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina divas trešdaļas SLM un vienu trešdaļu Ori Martin tiesāšanās izdevumu;
- 7) SLM sedz vienu trešdaļu savu tiesāšanās izdevumu;
- 8) Ori Martin sedz divas trešdaļas savu tiesāšanās izdevumu.

⁽¹⁾ OV C 301, 6.11.2010.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – *Nedri Spanstaal/Komisija*

(Lieta T-391/10) ⁽¹⁾

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Kvotu un cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Ierobežojums 10 % apmērā no apgrozījuma — Atbilstošais apgrozījums — Sadarbība administratīvajā procesā — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai

(2015/C 302/42)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nedri Spanstaal BV (Venlo, Nīderlande) (pārstāvji – sākotnēji M. Slotboom un B. Haan, vēlāk M. Slotboom, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – P. Van Nuffel, S. Noë un V. Bottka)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38344 – Priekšspriegojuma tērauds), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, un Komisijas 2011. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Nedri Spanstaal BV* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 301, 6.11.2010.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – Westfälische Drahtindustrie u.c./Komisija**(Lieta T-393/10) ⁽¹⁾**

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Salikts pārkāpums — Vienots un turpināts pārkāpums — Norobežošanās — Pārkāpuma smagums — Atbildību mīkstinājoši apstākļi — Vienlīdzīga attieksme — Soda un sankciju individualitātes princips — Maksātspējas vērtējums — Komisijas 2002. gada paziņojums par sadarbību — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai — Neierobežota kompetence

(2015/C 302/43)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Vācija); Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm); Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Vācija) (pārstāvji – sākotnēji C. Stadler un N. Tkatchenko, vēlāk C. Stadler un S. Budde, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – V. Bottka, R. Sauer un C. Hödlmayr, kuriem palīdz M. Buntscheck, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt un grozīt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38344 – Priekšspriegojuma tērauds), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, un Komisijas 2011. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija, kā arī prasība atcelt Komisijas Konkurences ģenerāldirektorāta ģenerāldirektora 2011. gada 14. februāra vēstuli

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību daļā attiecībā uz ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, Westfälische Drahtindustrie GmbH un Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG piešķirto naudas soda samazinājumu;
- 2) atcelt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmuma C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38344 – Priekšspriegojuma tērauds), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, un Komisijas 2011. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija, 2. panta 8. punktu;
- 3) atcelt Komisijas Konkurences ģenerāldirektorāta ģenerāldirektora 2011. gada 14. februāra vēstuli;
- 4) piespriest Westfälische Drahtindustrie, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. un Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. solidāri maksāt naudas sodu EUR 15 485 000 apmērā;

- 5) piespriest *Westfälische Drahtindustrie* un *Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co.* solidāri maksāt naudas sodu EUR 23 370 000 apmērā;
- 6) piespriest *Westfälische Drahtindustrie* maksāt naudas sodu EUR 7 695 000 apmērā;
- 7) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 8) *Westfälische Drahtindustrie*, *Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co.* un *Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co.* sedz pusi savu tiesāšanās izdevumu, ieskaitot tos, kas ir saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību. Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina pusi *Westfälische Drahtindustrie*, *Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co.* un *Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co.* tiesāšanās izdevumu, ieskaitot tos, kas ir saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

⁽¹⁾ OV C 301, 6.11.2010.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – *Fapricela*/Komisija

(Lieta T-398/10) ⁽¹⁾

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Sadarbība administratīvajā procesā

(2015/C 302/44)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Fapricela – Indústria de Trefilaria, SA* (Anžā, Portugāle) (pārstāvji – sākotnēji M. Gorjão-Henriques un S. Roux, advokāti, vēlāk T. Guerreiro, R. Lopes un S. Alberto, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – F. Castillo de la Torre, P. Costa de Oliveira un V. Bottka, kuriem palīdz M. Marques Mendes, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt un grozīt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38344 – Priekšspriegojuma tērauds), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, un Komisijas 2011. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38344 – Priekšspriegojuma tērauds), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, un Komisijas 2011. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija, atcelt tiktāl, ciktāl ar to tiek konstatēts, ka *Fapricela – Indústria de Trefilaria, SA* ir pārkāpusi LESD 101. panta 1. punkta noteikumus, piedaloties ne vien minēto noteikumu pārkāpumā Ibērijas tirgū, bet arī aizliegtajā vienošanās, kas sedz iekšējo tirgu un vēlāk – Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ), un tai ir ticis uzlikts naudas sods EUR 8 874 000 apmērā;

- 2) *Fapricela – Indústria de Trefilaria* uzliktā naudas soda apmērs ir noteikts EUR 8 874 000;
- 3) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 4) katra lietas dalībniece sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 301, 6.11.2010.

**Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – *Emesa–Trefilería* un *Industrias Galycas*/Komisija
(Lieta T-406/10) ⁽¹⁾**

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Sadarbība administratīvajā procesā — Vispārējās tiesas Reglamenta 139. panta a) punkts

(2015/C 302/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Emesa–Trefilería, SA* (Arteixo, Spānija); un *Industrias Galycas, SA* (Vitoria, Spānija) (pārstāvji – A. Creus Carreras un A. Valiente Martin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji V. Bottka un F. Castilla Contreras, vēlāk V. Bottka un A. Biolan, kuriem palīdz M. Gray, barrister)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – F. Florindo Gijón un R. Liudvinavičiute–Cordeiro)

Priekšmets

Prasību atcelt un grozīt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38344 – Priekšspriegojuma tērauds), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, un Komisijas 2011. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Emesa–Trefilería SA* un *Industrias Galycas SA* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas un Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;
- 3) piespriest Komisijai maksāt Vispārējai tiesai naudas summu EUR 1 500 apmērā atbilstoši Reglamenta 139. panta a) punktam, lai atlīdzinātu daļu no izdevumiem, kas Vispārējai tiesai ir bijis jāveic.

⁽¹⁾ OV C 301, 6.11.2010.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – Socitrel/Komisija**(Apvienotās lietas T-413/10 un T-414/10) ⁽¹⁾****Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Sadarbība administratīvajā procesā — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai — Saprātīgs termiņš**

(2015/C 302/46)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Socitrel – Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (Trofa, Portugāle) (pārstāvji – F. Proença de Carvalho un T. Faria, advokāti) (lieta T-413/10); un Companhia Previdente – Sociedade de Controle de Participações Financeiras, SA (Lisabona, Portugāle) (pārstāvji – D. Proença de Carvalho un J. Caimoto Duarte, advokāti) (lieta T-414/10)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – F. Castillo de la Torre, P. Costa de Oliveira un V. Bottka, kuriem palīdz M. Marques Mendes, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt un grozīt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38344 – Priekšspriegojuma tērauds), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, un Komisijas 2011. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija

Rezolutīvā daļa:

- 1) apvienot lietas T-413/10 un T-414/10 sprieduma taisīšanas vajadzībām;
- 2) prasības noraidīt;
- 3) Socitrel – Sociedade Industrial de Trefilaria, SA un Companhia Previdente – Sociedade de Controle de Participações Financeiras, SA sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma tiesvedību.

⁽¹⁾ OV C 317, 20.11.2010.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – voestalpine un voestalpine Wire Rod Austria/Komisija**(Lieta T-418/10) ⁽¹⁾****Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Vienots, salikts un turpināts pārkāpums — Pārstāvības līgums — Principāla vainojamība pārstāvja veiktā pārkāpjošā rīcībā — Pārstāvja pārkāpjošas rīcības apzināšanās no principāla puses neesamība — Dalība pārkāpuma sastāvdaļā, apzinoties kopējo plānu — 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai — Samērīgums — Soda un sankciju individualitātes princips — Neierobežota kompetence**

(2015/C 302/47)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: voestalpine AG (Linz, Austrija); un voestalpine Wire Rod Austria GmbH, iepriekš – voestalpine Austria Draht GmbH (Sankt Peter-Freienstein, Austrija) (pārstāvji – A. Ablasser–Neuhuber, G. Fussenegger, U. Denzel un M. Mayer, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – R. Sauer, V. Bottka, C. Hödlmayr, kam palīdz R. Van der Hout, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt un grozīt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38344 – Priekšspriegojuma tērauds), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, un Komisijas 2011. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmuma C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38344 – Priekšspriegojuma tērauds), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, un Komisijas 2011. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija, 2. panta 5. punktu;
- 2) voestalpine AG un voestalpine Wire Rod Austria GmbH solidāri uzliktā naudas soda apmēru samazināt no EUR 22 miljoniem līdz EUR 7,5 miljoniem;
- 3) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 4) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina divas trešdaļas voestalpine un voestalpine Wire Rod Austria tiesāšanās izdevumu;
- 5) voestalpine un voestalpine Wire Rod Austria sedz vienu trešdaļu savu tiesāšanās izdevumu.

⁽¹⁾ OV C 301, 6.11.2010.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – Trafilerie Meridionali/Eiropas Komisija

(Lieta T-422/10) ⁽¹⁾

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Vienots, salikts un turpināts pārkāpums — Samērīgums — Sodū un sankciju individualitātes princips — Neierobežota kompetence

(2015/C 302/48)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Trafilerie Meridionali SpA, iepriekš – Emme Holding SpA (Peskara, Itālija) (pārstāvji – G. Visconti, E. Vassallo di Castiglione, M. Siragusa, M. Beretta un P. Ferrari, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji B. Gencarelli un V. Bottka, vēlāk V. Bottka un R. Striani, un visbeidzot V. Bottka un G. Conte, kuriem palīdz P. Manzini, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt un grozīt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38344 – Priekšspriegojuma tērauds), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, un Komisijas 2011. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmuma C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38344 – Priekšspriegojuma tērauds), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, un Komisijas 2011. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija, 1. panta 17. punktu atcelt tiktāl, ciktāl Komisija ir uzskatījusi, ka Trafilerie Meridionali SpA, iepriekš – Emme Holding SpA, ir piedalījies attiecīgā pārkāpuma Eiropas mēroga daļā no 1997. gada 4. marta līdz 2000. gada 9. oktobrim, ir uzskatījusi, ka šī daļība laikposmā no 1997. gada 4. marta līdz 2000. gada 28. februārim ir attiekušies uz dzīslām, ko veido trīs stieples, un ir konstatējusi šo daļību pret konkurenci vērstajās darbībās attiecībā uz laikposmu no 2001. gada 30. augusta līdz 2002. gada 10. jūnijam;
- 2) atcelt Lēmuma C(2010) 4387, galīgā redakcija, kurā grozījumi ir izdarīti ar Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, un Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija, 2. panta 17. punktu;
- 3) Trame uzliktā naudas soda apmērs ir EUR 3,2 miljoni;
- 4) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 5) katrs lietas dalībnieks lietā T-422/10 sedz savus tiesāšanās izdevumus pats;
- 6) Trafilerie Meridionali sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus lietā T-422/10 R.

(¹) OV C 317, 20.11.2010.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – Redaelli Tecna/Komisija

(Lieta T-423/10) (¹)

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Sadarbība administratīvajā procesā — Saprātīgs termiņš

(2015/C 302/49)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Redaelli Tecna SpA (Milāna, Itālija) (pārstāvji – R. Zaccà, M. Todino, E. Cruellas Sada un S. Patuzzo, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji B. Gencarelli, L. Prete un V. Bottka, vēlāk V. Bottka, G. Conte un P. Rossi)

Priekšmets

Prasība atcelt un grozīt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38344 – Priekšspriegojuma tērauds), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, un Komisijas 2011. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;

2) *Redaelli Tecna SpA* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 317, 20.11.2010.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – *Hit Groep/Komisija*

(Lieta T-436/10) (¹)

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus — Cenu noteikšana, tirgus sadale un apmaiņa ar konfidenciālu komercinformāciju — Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums — Noteikumi par mātesuzņēmuma vainojamību par tā meitasuzņēmuma pret konkurenci vērstām darbībām — Izšķirošas ietekmes faktiskas izmantošanas prezumpcija — Saprātīgs termiņš

(2015/C 302/50)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Hit Groep BV* (Hārlema, Nīderlande), ko sākotnēji pārstāvēja *G. van der Wal*, *G. Oosterhuis* un *H. Albers*, vēlāk – *G. van der Wal* un *G. Oosterhuis*, advokāti,

Atbildētāja: Eiropas Komisija, ko pārstāv *P. Van Nuffel*, *S. Noë* un *V. Bottka*, pārstāvji,

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2010. gada 30. jūnija Lēmumu C(2010) 4387, galīgā redakcija, par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/38344 – Priekšspriegojuma tērauds), kurā grozījumi ir izdarīti ar Komisijas 2010. gada 30. septembra Lēmumu C(2010) 6676, galīgā redakcija, un Komisijas 2011. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2011) 2269, galīgā redakcija

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Hit Groep BV* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 317, 20.11.2010.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – *Akzo Nobel un Akros Chemicals/Komisija*

(Lieta T-485/11) (¹)

Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Siltuma stabilizatoru Eiropas tirgi — Lēmums, ar kuru konstatēti divi EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpumi — Kopīga meitasuzņēmuma izdarīts pārkāpums — Naudas sodi — Meitasuzņēmuma un mātesuzņēmumu solidārā atbildība — 10 gadu noilgums attiecībā uz vienu no mātesuzņēmumiem — Atkārtoti pieņemts lēmums — Naudas soda apmēra samazināšana attiecībā uz vienu no mātesuzņēmumiem — Pienākuma noteikšana meitasuzņēmumam un citam mātesuzņēmumam samaksāt samazinātu apmēru — Tiesības uz aizstāvību

(2015/C 302/51)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Akzo Nobel NV* (Amsterdama, Nīderlande) un *Akros Chemicals Ltd* (Warwickshire, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – *C. Swaak* un *R. Wesseling*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji *F. Ronkes Agerbeek* un *J. Bourke*, vēlāk – *F. Ronkes Agerbeek* un *P. Van Nuffel*, kuriem palīdz *J. Holmes*, *barrister*)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2011. gada 30. jūnija lēmumu, ar kuru ir grozīts Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmums C (2009) 8682, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/38589 – Termiskie stabilizatori), ciktāl tas ir adresēts *Akzo Nobel* un *Akros Chemicals*, vai, pakārtoti, samazināt uzlikto naudas sodu apmēru.

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2011. gada 30. jūnija lēmumu, ar kuru ir grozīts Komisijas 2009. gada 11. novembra Lēmums C (2009) 8682, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/38589 – Termiskie stabilizatori), atcelt;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 331, 12.11.2011.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – *Knauf Insulation Technology/ITSB – Saint Gobain Cristalería* (“ECOSE”)

(Lieta T-323/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Kopienų — Vārdiska preču zīme “ECOSE” — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “ECOSEC FACHADAS” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2015/C 302/52)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Knauf Insulation Technology* (Visé, Beļģija) (pārstāvji – K. Manhaeve, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – P. Geroulakos)

Otra procesa *ITSB* Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Saint Gobain Cristalería, SL* (Madrīde, Spānija) (pārstāvji – M. Montańa, S. Sebé un I. Carulla, advokāti)

Priekšmets

Prasība par *ITSB* Apelācijas piektās padomes 2012. gada 17. aprīļa lēmumu lietā R 259/2011-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Saint Gobain Cristalería, SL* un *Knauf Insulation Technologies*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Knauf Insulation Technology* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 295, 29.9.2012.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – *Knauf Insulation Technology/ITSB – Saint Gobain Cristalería* (“*ECOSE TECHNOLOGY*”)

(Lieta T-324/12) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Kopienu — Grafiska preču zīme “ECOSE TECHNOLOGY” — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “ECOSEC FACHADAS” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2015/C 302/53)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Knauf Insulation Technology* (Visé, Beļģija) (pārstāvji – K. Manhaeve, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – P. Geroulakos)

Otra procesa *ITSB* Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Saint Gobain Cristalería, SL* (Madride, Spānija) (pārstāvji – M. Montaňá, S. Sebé un I. Carulla, advokāti)

Priekšmets

Prasība par *ITSB* Apelācijas piektās padomes 2012. gada 4. maija lēmumu lietās R 1193/2011-5 un R 1426/2011-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Saint Gobain Cristalería, SL* un *Knauf Insulation Technologies*

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (*ITSB*) Apelācijas piektās padomes 2012. gada 4. maija lēmumu lietās R 1193/2011-5 un R 1426/2011-5, ciktāl Apelācijas padome, pirmkārt, ir noraidījusi *Knauf Insulation Technology* prasību un, otrkārt, atcēlusi iebildumu nodaļas lēmumu;
- 2) *ITSB* sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina pusi *Knauf Insulation Technology* radušos tiesāšanās izdevumu;
- 3) *Saint Gobain Cristalería, SL* sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina pusi *Knauf Insulation Technology* radušos tiesāšanās izdevumu.

⁽¹⁾ OV C 295, 29.9.2012.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – *Pilkington Group/Komisija*

(Lieta T-462/12) ⁽¹⁾

Konkurence — Administratīvā procedūra — Automašīnu stiklu Eiropas tirgus — Lēmuma, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums, publicēšana — Tāda pieteikuma noraidīšana, kura mērķis ir panākt konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz informāciju, kura, iespējams, attiecas uz komercnoslēpumu — Pienākums norādīt pamatojumu — Konfidencialitāte — Dienesta noslēpums — Tiesiskā palāvība

(2015/C 302/54)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Pilkington Group Ltd*, (St Helens, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – J. Scott, S. Wisking, K. Fountoukakos-Kyriakakos, solīcitors, un C. Puech Baron, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – M. Kellerbauer, P. Van Nuffel un G. Meessen)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2012. gada 6. augusta Lēmumu C (2012) 5718, *final*, ar ko noraidīts Pilkington Group Ltd pieteikums par konfidencialitātes ievērošanu atbilstoši Eiropas Komisijas priekšsēdētāja 2011. gada 13. oktobra Lēmuma 2011/695/ES par uzklaušanās amatpersonas amatu un darba uzdevumiem noteiktu konkurences lietu izskatīšanā 8. pantam (Lieta COMP/39.125 – Automašīnu stikls)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2012. gada 6. augusta Lēmumu C (2012) 5718, *final*, ar ko noraidīts Pilkington Group Ltd pieteikums par konfidencialitātes ievērošanu atbilstoši Eiropas Komisijas priekšsēdētāja 2011. gada 13. oktobra Lēmuma 2011/695/ES par uzklaušanās amatpersonas amatu un darba uzdevumiem noteiktu konkurences lietu izskatīšanā 8. pantam (Lieta COMP/39.125 – Automašīnu stikls), atcelt tiktāl, ciktāl tas attiecas uz Pilkington Group prasījumu saistībā ar 115. apsvērumu 2008. gada 12. novembra Lēmumā C (2008) 6815, *final*, par izmeklēšanas procedūru saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu.
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) Pilkington Group atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 379, 8.12.2012.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – AGC Glass Europe u.c./Komisija

(Lieta T-465/12) ⁽¹⁾

Konkurence — Administratīvais process — Automašīnu stiklu Eiropas tirgus — Lēmuma, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums, publicēšana — Pieteikuma par konfidencialitātes piemērošanu informācijai, kuru Komisija ir iecerējusi publicēt, noraidīšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Konfidencialitāte — Dienesta noslēpums — Iecietības programma — Tiesiskā palāvēība — Vienlīdzīga attieksme

(2015/C 302/55)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: AGC Glass Europe (Brisele, Beļģija); AGC Automotive Europe SA (Fleurus, Beļģija); AGC France SAS (Boussois, Francija); AGC Flat Glass Italia Srl (Cuneo, Itālija); AGC Glass UK Ltd (Northampton, Apvienotā Karaliste); AGC Glass Germany GmbH (Wegberg, Vācija) (pārstāvji – L. Garzaniti, J. Blockx, P. Niggemann, A. Burckett St Laurent, advokāti, un S. Ryan, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – M. Kellerbauer, G. Meessen un P. Van Nuffel)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2012. gada 6. augusta lēmumu C(2012) 5719, *final*, par AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd un AGC Glass Germany GmbH iesniegtā lūguma par konfidencialitātes ievērošanu noraidījumu saskaņā ar Komisijas priekšsēdētāja 2011. gada 13. oktobra Lēmuma 2011/695/ES par uzklaušanās amatpersonas amatu un darba uzdevumiem noteiktu konkurences lietu izskatīšanā (Lieta COMP/39.125 – Automašīnu stikls) 8. pantu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd un AGC Glass Germany GmbH atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 379, 8.12.2012.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – Cactus/ITSB – Del Rio Rodríguez (“CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ”)

(Lieta T-24/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas vārdiskas preču zīmes “CACTUS” un grafiska preču zīme “Cactus” — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 42. panta 2. punkts — Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. un 2. punkts

(2015/C 302/56)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cactus SA (Bertrange, Luksemburga) (pārstāvis – K. Manhaeve, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece: Isabel Del Rio Rodríguez (Malaga, Spānija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelācijas otrās padomes 2012. gada 19. oktobra lēmumu lietā R 2005/2012-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Cactus SA un Isabel Del Rio Rodríguez

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelācijas otrās padomes 2012. gada 19. oktobra lēmuma lietā R 2005/2011-2 1. punktu, ciktāl tajā ir noraidīti iebildumi pamatojumam, ka agrākās preču zīmes neattiecas uz pakalpojumiem 35. klasē “mazumtirdzniecības pakalpojumi saistībā ar dabiskiem augiem un ziediem, sēklām; svaigiem augļiem un dārzeņiem”;
- 2) atcelt iepriekš minēto Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelācijas otrās padomes 2012. gada 19. oktobra lēmuma 2. punktu, ciktāl tajā ir atcelta Iebildumu nodaļas lēmuma daļa, kurā ir apmierināts iebildums, kas pamatots ar “dabiskiem ziediem un augiem; sēklām”, 31. klasē ietilpstošajām precēm, kā arī tā paša lēmuma rezolutīvās daļas 1. punkts, kurā ir noraidīts iebildums, kas pamatots ar šīm precēm;
- 3) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 4) Cactus SA atļūdzina vienu trešdaļu tiesāšanās izdevumu, kas lietas dalībniekiem radušies tiesvedībā Vispārējā tiesā; ITSB sedz divas trešdaļas no minētajiem izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 101, 6.4.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – Dennekamp/Parlaments(Lieta T-115/13) ⁽¹⁾

Pieklūve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti, kas attiecas uz atsevišķu Eiropas Parlamenta deputātu dalību papildu pensiju shēmā — Pieklūves atteikums — Izņēmums saistībā ar privātās dzīves un personas neaizskaramības aizsardzību — Regulas (EK) Nr. 45/2001 8. panta b) punkts — Personas datu nosūtīšana — Nosacījumi attiecībā uz datu nosūtīšanas vajadzību un risku, ka tiks aizskartas datu subjekta likumīgās intereses

(2015/C 302/57)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Gert-Jan Dennekamp (Giethoorn, Nīderlande) (pārstāvji – O. Brouwer, T. Oeyen un E. Raedts, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – N. Lorenz un N. Görlitz)

Personas, kas iestājušās lietā prasītāja prasījumu atbalstam: Somijas Republika (pārstāve – H. Leppo), Zviedrijas Karaliste (pārstāvji – sākotnēji A. Falk, C. Meyer-Seitz, S. Johannesson un U. Persson, vēlāk A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg, C. Hagerman un F. Sjövall) un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs (EDAU) (pārstāves – A. Buchta un U. Kallenberger)

Priekšmets

Prasība atcelt Parlamenta 2012. gada 11. decembra Lēmumu A (2012) 13180, ar ko ir atteikta pieklūve atsevišķiem dokumentiem par atsevišķu Parlamenta deputātu dalību papildu pensiju shēmā

Rezolutīvā daļa:

- 1) nav jālemj par prasību atcelt Parlamenta 2012. gada 11. decembra Lēmumu A(2012) 13180, ar ko Gert-Jan Dennekamp ir atteikta pieklūve atsevišķiem dokumentiem par atsevišķu Parlamenta deputātu dalību papildu pensiju shēmā, ciktāl ar to ir atteikta pieklūve 65 Parlamenta deputātu vārdiem, kas ir prasītāji lietās, kurās pieņemts 2010. gada 15. decembra rīkojums Albertini u.c. un Donnelly/Parlaments (T-219/09 un T-326/09, Krājums, EU:T:2010:519) un 2011. gada 18. oktobra spriedums Purvis/Parlaments (T-439/09, Krājums, EU:T:2011:600);
- 2) atcelt Lēmumu A(2012) 13180, ciktāl ar to ir atteikta pieklūve to deputātu vārdiem, kuri ir Parlamenta papildu pensiju shēmas dalībnieki un kuri kā Parlamenta plenārsēdes dalībnieki faktiski piedalījās balsojumos par papildu pensiju shēmu, kas notika 2007. gada 24. aprīlī, 2008. gada 22. aprīlī un 2012. gada 10. maijā;
- 3) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 4) Parlaments sedz savus tiesāšanās izdevumus un trīs ceturtdaļas no G.-J. Dennekamp tiesāšanās izdevumiem;
- 5) G.-J. Dennekamp sedz vienu ceturtdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem;

6) Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs (EDAU), Somijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 114, 20.4.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – Deutsche Rockwool Mineralwoll/ITSB – Recticel (“λ”)

(Lieta T-215/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Atcelšanas process — Kopienas grafiska preču zīme “λ” — Faktiska izmantošana — Kā kombinētas preču zīmes sastāvdaļas izmantošana — Izmantošanas pierādījums — Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. pants un 51. panta 1. punkts

(2015/C 302/58)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG (Gladbeck, Vācija) (pārstāvji – J. Krenzel, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – sākotnēji L. Rampini, pēc tam P. Bullock un N. Bambara)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece: Recticel SA (Brisele, Beļģija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelācijas piektās padomes 2013. gada 4. februāra lēmumu lietā R 112/2012-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG un Recticel SA

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 178, 22.6.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – Portugāle/Komisija

(Lieta T-314/13) ⁽¹⁾

Kohēzijas fonds — Madeiras autonomā reģiona (Caniçal ostas) ostas infrastruktūras attīstība — Finanšu atbalsta samazināšana — Lēmuma pieņemšanas termiņa neievērošana — Būtisku procedūras noteikumu pārkāpums

(2015/C 302/59)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Portugāles Republika (pārstāvji – L. Inez Fernandes, kam palīdz M. Gorjão-Henriques un J. da Silva Sampaio, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – P. Guerra e Andrade un D. Recchia)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2013. gada 27. marta Lēmuma C(2013) 1870 *final*, ar kuru samazināts Kohēzijas fonda finanšu atbalsts, kas piešķirts Portugāles Republikas projektam “Madeiras autonomā reģiona – *Caniçal* ostas – ostas infrastruktūras attīstība”, Madeira, Portugāle, 1. un 2. pantu

Rezolutīvā daļa:

- 1) *atcelt Komisijas 2013. gada 27. marta Lēmumu C(2013) 1870 final, ar kuru samazināts Kohēzijas fonda finanšu atbalsts, kas piešķirts Portugāles Republikas projektam “Madeiras autonomā reģiona – Caniçal ostas – ostas infrastruktūras attīstība”, Madeira, Portugāle;*
- 2) *Eiropas Komisija atļūdzina tiesāšanās izdevumus*

⁽¹⁾ OV C 226, 3.8.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – *Westermann Lernspielverlag/ITSB – Diset*
(“*bambinoLÜK*”)

(Lieta T-333/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “bambinoLÜK” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme “BAMBIÑO” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2015/C 302/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Westermann Lernspielverlag GmbH (Braunšveiga, Vācija) (pārstāvji – A. Nordemann un M. Maier, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – J. Crespo Carrillo)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Diset, SA (Barselona, Spānija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelācijas otrās padomes 2013. gada 3. aprīļa lēmumu lietā R 1323/2012-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Diset, SA* un *Westermann Lernspielverlag GmbH*

Rezolutīvā daļa:

- 1) *prasību noraidīt;*
- 2) *Westermann Lernspielverlag GmbH atļūdzina tiesāšanās izdevumus.*

⁽¹⁾ OV C 252, 31.8.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – CSF/Komisija**(Lieta T-337/13) ⁽¹⁾**

Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 2006/42/EK — Mašīnas ar “CE” marķējumu — Būtiskas drošības prasības — Apdraudējums cilvēku drošībai — Drošības klauzula — Komisijas lēmums, ar kuru valsts pasākums saistībā ar aizliegumu laist tirgū ir atzīts par pamatotu — Drošības klauzulas īstenošanai piemērojamie nosacījumi — Acīmredzama kļūda vērtējumā — Vienlīdzīga attieksme

(2015/C 302/61)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CSF Srl (Grumolo delle Abbadesse, Itālija) (pārstāvji – R. Santoro, S. Armellini un R. Bugaro, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – G. Zavvos, kam palīdz M. Pappalardo, advokāts)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Dānijas Karaliste (pārstāvji – sākotnēji V. Pasternak Jørgensen un M. Wolff, vēlāk M. Wolff, C. Thorning, U. Melgaard un N. Lyshøj)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2013. gada 8. aprīļa Lēmumu 2013/173/ES par pasākumu, ko Dānija veikusi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/42/EK 11. pantu, aizliedzot noteikta tipa daudzfunkcionālas zemes rakšanas un pārvietošanas mašīnas (OV L 101, 29. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) CSF Srl sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un pagaidu noregulējuma tiesvedībā;
- 3) Dānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 233, 10.8.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – TVR Automotive/ITSB – TVR Italia (“TVR ITALIA”)**(Lieta T-398/13) ⁽¹⁾**

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “TVR ITALIA” reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts un Kopienas vārdiskas preču zīmes “TVR” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Atcelšanas process — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts — Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkts

(2015/C 302/62)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: TVR Automotive Ltd (Whiteley, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji – A. von Mühlendahl un H. Hartwig, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – sākotnēji G. Schneider un S. Hanne, vēlāk – J. Crespo Carillo)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: TVR Italia Srl (Kanosa, Itālija) (pārstāvis – F. Caricato, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelācijas otrās padomes 2013. gada 14. maija lēmumu lietā R 823/2011–2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Muadib Beteiligung GmbH un TVR Italia Srl

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelācijas otrās padomes 2013. gada 14. maija lēmumu lietā R 823/2011–2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Muadib Beteiligung GmbH un TVR Italia Srl;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) ITSB un TVR Italia atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 274, 21.9.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – Spānija/Komisija

(Lieta T-561/13) ⁽¹⁾

ELVGF — Garantiju nodaļa — ELGF un ELFLA — No finansējuma izslēgti izdevumi — Lauku attīstības programma Galīcijai (2007.–2013.) — Lauku attīstības atbalsta pasākumi — Kompensācijas pabalsts nelabvēlīgu dabas apstākļu apgabalos — Spānijas izdevumi — Pārbaudes uz vietas — Pienākums veikt dzīvnieku skaitīšanu — Regulas (EK) Nr. 1975/2006 10. panta 2. un 4. punkts un 14. panta 2. punkts — Regulas (EK) Nr. 796/2004 35. panta 1. punkts — Aizmuguriska lietas izskatīšana

(2015/C 302/63)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvji – sākotnēji N. Díaz Abad, pēc tam M. Sampol Pucurull, *abogados del Estado*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – I. Galindo Martín un P. Rossi)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2013. gada 13. augusta Īstenošanas lēmumu 2013/433/ES, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 219, 49. lpp.), ciktāl tas attiecas uz Spānijas Karalistes izdevumiem EUR 757 968,97 apmērā

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Spānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 367, 14.12.2013.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – Australian Gold/ITSB – Effect Management & Holding (HOT)

(Lieta T-611/13) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Kopienu — Grafiska preču zīme “HOT” — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstoša rakstura neesamība — Atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 75. panta otrais teikums — Pretapelācijas sūdzība Apelācijas padomē — Regulas (EK) Nr. 216/96 8. panta 3. punkts — Pretprasība Vispārējā tiesā — 1991. gada 2. maija Reglamenta 134. panta 3. punkts

(2015/C 302/64)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Australian Gold LLC (Indianapolis, Indiana, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – A. von Mühlendahl un H. Hartwig, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – A. Poch un S. Hanne)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Effect Management & Holding GmbH (Vöcklabruck, Austrija) (pārstāvis – H. Pernez, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelācijas ceturtās padomes 2013. gada 10. septembra lēmumu lietā R 1881/2012–4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Australian Gold LLC un Effect Management & Holding GmbH

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelācijas ceturtās padomes 2013. gada 10. septembra lēmumu lietā R 1881/2012–4, ciktāl Apelācijas padome nav lēmusi par Australian Gold LLC pieteikumu attiecībā uz 3. klasē ietilpstošajiem “tīršanas, pulēšanas, attaukošanas un abrazīvajiem līdzekļiem” un 5. klasē ietilpstošajām “medicīnas vajadzībām paredzētajām higiēnas precēm” un ciktāl tā ir atcēlusi un grozījusi Anulēšanas nodaļas lēmumu attiecībā uz 3. klasē ietilpstošajiem “parfimērijas izstrādājumiem, ēteriskām eļļām, kosmētiskajiem līdzekļiem, tostarp šampūniem, dušas želejām, ķermeņa losjoniem, masāžas eļļām, želejām, sejas krēmiem”;
- 2) noraidīt Effect Management & Holding GmbH Apelācijas padomē iesniegto apelācijas sūdzību, ciktāl tā attiecas uz “parfimērijas izstrādājumiem, ēteriskām eļļām, kosmētiskajiem līdzekļiem, tostarp šampūniem, dušas želejām, ķermeņa losjoniem, masāžas eļļām, želejām, sejas krēmiem”;

- 3) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 4) *Effect Management & Holding* iesniegto pieteikumu par grozīšanu noraidīt;
- 5) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 24, 25.1.2014.

Vispārējās tiesas 2015. gada 14. jūlija spriedums – *Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen/ITSB* (“Lembergerland”)

(Lieta T-55/14) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “Lembergerland” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Preču zīme viņam, kas ietver ģeogrāfiskās izcelsmes norādes — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta j) apakšpunkts

(2015/C 302/65)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen eG* (Faihingena pie Encas, Vācija) (pārstāvis – H. Steffan, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – A. Poch)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelācijas pirmās padomes 2013. gada 14. novembra lēmumu lietā R 566/2013–1 attiecībā uz vārdiska apzīmējuma “Lembergerland” kā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen eG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 78, 15.3.2014.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – *The Smiley Company/ITSB – The Swatch Group Management Services* (“HAPPY TIME”)

(Lieta T-352/14) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “HAPPY TIME” reģistrācijas pieteikums — Agrāka starptautiska vārdiska preču zīme “HAPPY HOURS” — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2015/C 302/66)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *The Smiley Company SPRL* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – I.-M. Helbig, P. Hansmersmann un S. Rengshausen, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – L. Rampini)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece: *The Swatch Group Management Services AG* (Biel, Šveice)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelācijas pirmās padomes 2014. gada 6. februāra lēmumu lietā R 1497/2013-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *The Swatch Group Management Services AG* un *The Smiley Company SPRL*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *The Smiley Company SPRL* atļdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 245, 28.7.2014.

Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedums – Rouffaud/EĀDD

(Lieta T-457/14 P) (¹)

Apelācijas sūdzība — Civildienests — Līgumdarbiniēks palīguzdevumiem — Līguma pārkvalificēšana — Noteikums par prasības pieteikuma un sūdzības savstarpēju atbilstību — Civildienesta noteikumu 91. panta 2. punkts

(2015/C 302/67)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Thierry Rouffaud* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – sākotnēji *M. de Abreu Caldas*, *D. de Abreu Caldas* un *J.-N. Louis*, vēlāk *J.-N. Louis* un *N. de Montigny*, avocats)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) (pārstāvji – *S. Marquardt* un *M. Silva*)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 9. aprīļa spriedumu *Rouffaud/EĀDD* (F-59/13, Krājums-CDL, EU:F:2014:49), lūdzot atcelt šo spriedumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (trešā palāta) 2014. gada 9. aprīļa spriedumu *Rouffaud/EĀDD* (F-59/13, Krājums-CDL, EU:F:2014:49);
- 2) lietu nodot atpakaļ izskatīšanai Civildienesta tiesai;
- 3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

(¹) OV C 261, 11.8.2014.

Vispārējās tiesas 2015. gada 16. jūlija spriedums – *Roland/ITSB –Louboutin* (Kurpes pazoles sarkanās krāsas nianse)

(Lieta T-631/14) ⁽¹⁾

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas preču zīmes, kuru veido kurpes pazoles sarkanās krāsas nianse, reģistrācijas pieteikums — Agrāka starptautiska grafiska preču zīme “my SHOES” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2015/C 302/68)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Roland SE* (Essen, Vācija) (pārstāvji – C. Onken un O. Rauscher, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji – S. Pétrequin un A. Folliard-Monguiral)

Otrs procesa ITSB Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Christian Louboutin* (Parīze, Francija) (pārstāvis – T. van Innis, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelācijas pirmās padomes 2014. gada 28. maija lēmumu lietā R 1591/2013–1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Roland SE* un *Christian Louboutin*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Roland SE* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 380, 27.10.2014.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 15. jūnija rīkojums – *Close un Cegelec/Parlaments*

(Lieta T-259/15 R)

Pagaidu noregulējums — Būvdarbu publiskā iepirkuma līgums — Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Enerģijas centrāles būvniecība — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana un iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citam pretendentam — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība

(2015/C 302/69)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *SA Close* (Harzé-Aywaille, Beļģija) un *Cegelec* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – J.-M. Ridders un J.-L. Teheux, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – M. Rantala, M. Mraz un F. Poilvache)

Priekšmets

Pieteikums par 2015. gada 19. marta lēmuma, ar kuru Parlaments noraidīja prasītāju piedāvājumu, kas bija iesniegts pēc uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu būvdarbu publiskā iepirkuma procedūrā INLO-D-UPIIL-T-14-A04 saistībā ar projekta “ēkas *Konrad Adenauer* Luksemburgā paplašināšanas un atjaunošanas darbi” 73. kārtu (enerģijas centrāle), piemērošanas apturēšanu un tajā pašā dienā pieņemtā lēmuma, ar kuru šī līguma parakstīšanas tiesības tika piešķirtas citam pretendentam, piemērošanas apturēšanu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2015. gada 15. maijā – Klymenko/Padome**(Lieta T-245/15)**

(2015/C 302/70)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Maskava, Krievija) (pārstāvji – B. Kennelly un J. Pobjoy, Barristers, un R. Gherson, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2015. gada 5. marta Lēmumu (KĀDP) 2015/364, ar kuru groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 62, 25. lpp.), un Padomes 2015. gada 5. marta Īstenošanas regulu (ES) 2015/357, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 62, 1. lpp.), ciktāl tie ir piemērojami prasītājam;
- pakārtoti, atzīt, ka Padomes 2014. gada 5. marta Lēmuma 2014/119/KĀDP (ar grozījumiem) 1. panta 1. punkts un Padomes 2014. gada 5. marta Regulas (ES) Nr. 208/2014 (ar grozījumiem) 3. panta 1. punkts nav piemērojami, ciktāl tie ir piemērojami prasītājam, jo tie ir prettiesiski;
- Piespriest Padomei atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome nav norādījusi atbilstošu juridisko pamatu Padomes Lēmumam (KĀDP) 2015/364 (turpmāk tekstā – “Lēmums”) un Padomes Īstenošanas regulai (ES) 2015/357 (turpmāk tekstā – “Regula”) (turpmāk tekstā kopā – “apstrīdētie pasākumi”). Līguma par Eiropas Savienību 29. pants nav piemērots juridiskais pamats Lēmumam, jo pret prasītāju izvirzītajos pārmetumos viņš nav identificēts kā privātpersona, kura ir apdraudējusi demokrātiju Ukrainā vai liegusi ukraiņu tautai izmantot savas valsts ilgtspējīgas attīstības ieguvumus (LES 23. panta un LES 21. panta 2. punkta vispārējo normu nozīmē). Tā kā Lēmums bija prettiesisks, tad Padome Regulas piemērošanai nevarēja atsaukties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 215. panta 2. punktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas novērtējumā, uzskatot, ka bija izpildīts kritērijs, lai prasītājam piemērotu Padomes 2014. gada 5. marta Lēmuma 2014/119/KĀDP (ar grozījumiem) 1. panta 1. punktu un Padomes 2014. gada 5. marta Regulas (ES) Nr. 208/2014 (ar grozījumiem) 3. panta 1. punktu. Pret prasītāju nav uzsākts kriminālprocess “par publisko līdzekļu vai aktīvu nelikumīgu piesavināšanos”, ne arī kriminālprocess “par amatpersonas dienesta stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, lai panāktu nepamatotas priekšrocības sev vai trešai personai”.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pārkāpusi prasītāja tiesības uz aizstāvību, tiesības uz labu pārvaldību un efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. It īpaši Padome nav rūpīgi un objektīvi pārbaudījusi, vai apgalvotie iemesli, ar kuriem it kā tiek attaisnota atkārtota iekļaušana sarakstā, bija pamatoti atbilstoši atbildētāja iesniegtajai informācijai pirms atkārtotās iekļaušanas sarakstā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Padome nav izpildījusi tās pienākumu norādīt adekvātu pamatojumu atkārtotai iekļaušanai sarakstā.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Padome neattaisnoti un nesamērīgi ir pārkāpusi prasītāja pamattiesības, tostarp tiesības uz viņa īpašuma aizsardzību un reputāciju. Apstrīdētajiem pasākumiem uz atbildētāju būs tālejošas sekas visā pasaulē gan saistībā ar viņa īpašumu, gan viņa reputāciju. Padome nav pierādījusi, ka prasītāja aktīvu un saimniecisko resursu iesaldēšana ir saistīta vai attaisnota ar likumīgu mērķi, vēl jo vairāk tā nav pierādījusi, ka šī iesaldēšana ir samērīga ar šādu mērķi.
6. Ar sesto pamatu, kurš tiek izvirzīts iebildes par prettiesiskumu atbalstam, tiek apgalvots, ka, ja pretēji otrajā pamatā izvirzītajiem argumentiem, Padomes 2014. gada 5. marta Lēmuma 2014/119/KĀDP (ar grozījumiem) 1. panta 1. punkts un Padomes 2014. gada 5. marta Regulas (ES) Nr. 208/2014 (ar grozījumiem) 3. panta 1. punkts ir interpretējami tā, ka a) ar ir tiem aptver jebkuru izmeklēšanu, ko veic Ukrainas iestādes neatkarīgi no tā, vai tās pamatā ir tiesas nolēmums vai process, ar kuru to kontrolē vai pārskata, vai b) jebkuru “amatpersonas dienesta stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu, lai panāktu nepamatotas priekšrocības sev vai trešai personai”, neatkarīgi no tā, vai pastāv apsūdzības par valsts līdzekļu piesavināšanos, tad šādam sarakstā ietveršanas kritērijam, ievērojot tā patvaļīgo apjomu un piemērošanas jomu, kura izrietētu no šādas plašas interpretācijas, trūkst juridiskā pamata; un/vai tas ir nesamērīgs ar Lēmuma un Regulas mērķiem. Šī tiesību norma līdz ar to ir prettiesiska.

Prasība, kas celta 2015. gada 1. jūnijā – AlzChem/Komisija

(Lieta T-284/15)

(2015/C 302/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: AlzChem AG (Trostberg, Vācija) (pārstāvji: P. Alexiadis, Solicitor, A. Borsos un I. Georgiopoulos, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atzīt prasības pieteikumu par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt Komisijas 2014. gada 15. oktobra lēmuma, kas pieņemts atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punktam un 108. panta 3. punktam, par valsts atbalstu SA.33797 – (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP), ko Slovēģija piešķirusi NCHZ, 2. pantu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu, secinot, ka NCHZ darbības turpināšana saskaņā ar kreditoru komitejas lēmumu, nav valsts atbalsts saskaņā ar LESD 107. panta 1. punktu;

— Komisija esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinot, ka *Novácke chemické závody, a.s. v konkurze (NCHZ)* neesot piešķirtas nekādas priekšrocības laikā, kad tas turpināja savu darbību pēc kreditoru komitejas un nodrošināto kreditoru lēmuma. Komisija esot arī pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinot, ka kreditoru komitejas un nodrošināto kreditoru lēmumu turpināt NCHZ darbību nevarot attiecināt uz valsti.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija neesot ievērojusi LESD 296. pantā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu saistībā ar kreditoru komitejas un nodrošināto kreditoru lēmuma attiecināšanu uz valsti;

— Komisija neesot norādījusi pamatojumu saistībā ar to, ka *Trenčín* tiesa apstiprināja kreditoru komitejas un nodrošināto kreditoru lēmumu. Komisija arī neesot norādījusi pamatojumu saistībā ar veto tiesībām, kas kreditoru komitejai un nodrošinātajiem kreditoriem ir attiecībā uz NCHZ darbību turpināšanu saskaņā ar Slovērijas bankrota tiesībām.

Prasība, kas celta 2015. gada 29. maijā – *Syria Steel* un *Al Buroj Trading*/Padome

(Lieta T-285/15)

(2015/C 302/72)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Syria Steel SA (Homs, Sīrija)* un *Al Buroj Trading (Damaska, Sīrija)* (pārstāvji – V. Davies, Solicitor un T. Eicke, QC)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Padomes 2013. gada 31. maija Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2013, L 147, 14. lpp.), ar grozījumiem, un/vai Padomes 2015. gada 6. marta Īstenošanas lēmumu (KĀDP) 2015/383, ar kuru īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV 2015, L 64, 41. lpp.), ciktāl tie attiecas uz prasītājiem;

— atcelt Padomes 2012. gada 18. janvāra Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 442/2011 (OV 2012, L 16, 1. lpp.), ar grozījumiem, un/vai Padomes 2015. gada 6. marta Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2015/375, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā (OV 2015, L 64, 10. lpp.), ciktāl tie attiecas uz prasītājiem

— piespriest Eiropas Savienībai izmaksāt prasītājiem kompensāciju;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ierobežojošiem pasākumiem pret prasītājiem neesot juridiska pamata un/vai ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā tādēļ, ka nepastāv racionālas saiknes starp prasītājiem un personām vai struktūrvienībām, uz kurām attiecas Savienības pieņemtie ierobežojošie pasākumi, proti, tām, kuras gūst atbalstu no Sīrijas režīma vai to atbalsta.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētie Padomes lēmumi un regulas pārkāpjot prasītāju pamattiesības, ko aizsargā Eiropas Savienības Pamattiesību harta, un/vai Eiropas Cilvēktiesību konvencija tostarp prasītāju tiesības uz labu pārvaldību, tiesības uz aizstāvību, pienākums norādīt pamatojumu un nevainīguma prezumpcija, tiesības uz efektīvu un taisnīgu tiesu, uzņēmējdarbības brīvību un tiesības uz īpašumu.

Prasība, kas celta 2015. gada 28. maijā – KF/SATCEN

(Lieta T-286/15)

(2015/C 302/73)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: KF (Berlīne, Vācija) (pārstāvis – A. Kunst, lawyer)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Satelītcenrs (SATCEN)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt/nepiemērot Apelāciju padomes 2015. gada 26. janvāra lēmumu, kas prasītājai tika paziņots 2015. gada 23. martā, ar kuru tika noraidītas divas prasītājas celtās apelācijas sūdzības. Prasītāja norāda uz SATCEN Civildienesta noteikumu ⁽¹⁾ 28. panta 6. punkta nepiemērojamību atbilstoši LESD 267. pantam;
- atcelt SATCEN 2013. gada 5. jūlija netiešo lēmumu, ar kuru tika noraidīts prasītājas palīdzības pieprasījums;
- atcelt SATCEN 2013. gada 5. jūlija lēmumu atstādināt prasītāju no darba pienākumu veikšanas un uzsākt disciplināro procedūru, alternatīvi – pārskatīt lēmuma tiesiskumu netieši prasības par lēmumu par atcelšanu ietvaros;
- atcelt SATCEN 2014. gada 28. februāra lēmumu par atcelšanu;
- piespriest SATCEN izmaksāt prasītājai kompensāciju par materiālajiem zaudējumiem, kuros ietilpst alga, piemaksas un citi maksājumi, līdz prasītājas līguma beigām, kā arī atlīdzināt prasītājai nodarīto nemateriālo zaudējumu, kas sākotnēji *ex aequo et bono* ir aprēķināts EUR 500 000 apmērā;
- piespriest SATCEN atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, pieskaitot procentus 8 % apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

1. Prasības atcelt *SATCEN* Apelāciju padomes 2015. gada 26. janvāra lēmumu pamatošanai prasītāja izvirza vienu pamatu, apgalvojot, ka ir pārkāptas prasītājas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu.
 - Apelācijas padome nav ņēmusi vērā lielāko daļu no prasītājas faktiskajiem un juridiskajiem pamatiem un tā gandrīz nav apsvērusi/pārskatījusi nevienu no daudzskaitlīgajiem prasītājas pamattiesību pārkāpumiem.
2. Prasības atcelt *SATCEN* 2013. gada 5. jūlija netiešo atteikumu sniegt palīdzību atbilstoši *SATCEN* Civildienesta noteikumu 2.6. pantam pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus.
 - ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts pienākums sniegt palīdzību atbilstoši *SATCEN* Civildienesta noteikumu 2.6. pantam un prasītājas tiesības atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “ES harta”) 31. pantam;
 - ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 12.a pants un prasītājas tiesības atbilstoši ES hartas 31. pantam.
3. Prasības atcelt *SATCEN* lēmumu par atstādināšanu un tā lēmumu par disciplinārās procedūras uzsākšanu pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus.
 - ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts objektivitātes princips, pārkāptas prasītājas tiesības uz labu pārvaldību, kā arī nepareizi izmantotas pilnvaras;
 - ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas prasītājas tiesības uz aizstāvību, pārkāpts *SATCEN* Civildienesta noteikumu IX pielikuma 1. panta 1. punkts un 2. pants, kā arī nepareizi izmantotas pilnvaras;
 - ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts nevainīguma prezumpcijas princips.
4. Prasības atcelt *SATCEN* 2014. gada 28. februāra lēmumu par atcelšanu pamatojumam prasītāja izvirza četrus pamatus.
 - ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas prasītājas tiesības uz aizstāvību, *SATCEN* Civildienesta noteikumu IX pielikuma 10. panta 1. punkts un prasītājas tiesības uz labu pārvaldību;
 - ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts objektivitātes princips;
 - ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts pienākums konstatēt faktu, uz kuriem atsaucas iecelēj institūcija, būtību, prasītājas tiesības izpaust informāciju, lai pierādītu savu nevainīgumu, kā arī nevainīguma prezumpcijas princips;
 - ar ceturto pamatu tiek apgalvota nepareiza pilnvaru izmantošana. Direktora ziņojumā nav norādīti vadītāja apgalvotie fakti, Disciplinārā padome nepamatoti atteicās pieprasīt direktoram norādīt uz konkrētām darbībām, kuru veikšanā tiek vainota prasītāja.

(¹) Padomes 2009. gada 14. septembra Lēmums 2009/747/KĀDP par Eiropas Savienības Satelītkentra Civildienesta noteikumiem (OV L 276, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2015. gada 5. jūnijā – ArcelorMittal Ruhrort/Komisija**(Lieta T-294/15)**

(2015/C 302/74)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg, Vācija) (pārstāvji – H. Janssen un G. Engel, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atbilstoši LESD 264. pantam atcelt Komisijas 2014. gada 25. novembra Lēmumu procedūrā Valsts atbalsts SA.33995 (2013) (ex 2013/NN) – Vācija, Atbalsts atjaunojamās elektroenerģijas ražošanai un samazināta EEG piemaksa energoietilpīgiem lietotājiem, C(2014) 8786, galīgā redakcija;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats – LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums

Prasītāja apgalvo, ka EEG piemaksas ierobežojums neesot atbalsts, jo netika piešķirti valsts līdzekļi un tie netika arī atteikti. EEG piemaksas ierobežojums nenotiekot arī selektīvi. Turklāt tas neizkropļojot konkurenci un neierobežojot tirdzniecību iekšējā tirgū.

2. Otrais pamats – LESD 108. panta 3. punkta pārkāpums

Ja pretēji prasītājas viedoklim tomēr šis ir atbalsts, atbildētāja, pēc prasītājas uzskata, tomēr nedrīkstēja prasīt to atmaksāt atbilstoši LESD 108. panta 3. punktam. Proti, EEG piemaksas ierobežojums neesot jauns atbalsts, jo atbildētāja jau 2002. gadā esot apstiprinājusi iepriekšējo regulējumu, kas būtiskos aspektos pēc satura bija līdzīgs.

3. Trešais pamats – LESD 107. panta 3. punkta pārkāpums.

Turpinājumā prasītāja apgalvo, ka ar lēmumu esot pārkāpts LESD 107. panta 3. punkts un tiesiskās palāvības princips. Atbildētāja šajā ziņā tās pārbaudītos faktus neesot drīkstējusi vērtēt, pamatojoties uz tās tikai 2014. gada 28. jūnijā publicētajām Pamatnostādnēm par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam. Tā vietā tai bija jāpiemēro 2008. gadā publicētās pamatnostādes. Izmantojot par pamatu 2008. gada kritērijus, atbildētāja nebūtu varējusi secināt ko citu, kā vien, ka apgalvotais atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu.

4. Ceturtais pamats – LESD 108. panta 1. punkta un tiesiskās noteiktības principa pārkāpums

Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka atbildētāja esot pārkāpusi tiesiskās noteiktības principu, kā arī LESD 108. panta 1. punktu, pieņemot apstrīdēto lēmumu procedūrā sakarā ar jaunu atbalstu. Tā kā atbildētāja ir apstiprinājusi iepriekšējo EEG 2012 regulējumu, tai lēmums esot bijis jāpieņem procedūrā sakarā ar pastāvošu atbalstu, nevis procedūrā sakarā ar jaunu atbalstu.

Prasība, kas celta 2015. gada 23. jūnijā – Deutsche Edelstahlwerke/Komisija

(Lieta T-319/15)

(2015/C 302/75)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deutsche Edelstahlwerke GmbH (Witten, Vācija) (pārstāvji –H. Janssen un S. Altenschmidt, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atbilstoši LESD 264. pantam atcelt Komisijas 2014. gada 25. novembra Lēmumu procedūrā Valsts atbalsts SA.33995 (2013) (ex 2013/NN) – Vācija, Atbalsts atjaunojamās elektroenerģijas ražošanai un samazināta EEG piemaksa energoietilpīgiem lietotājiem, C(2014) 8786, galīgā redakcija;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats – LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums

Prasītāja apgalvo, ka EEG piemaksas ierobežojums neesot atbalsts, jo netika piešķirti valsts līdzekļi un tie netika arī atteikti. EEG piemaksas ierobežojums nenotiekot arī selektīvi. Turklāt tas neizkropļojot konkurenci un neierobežojot tirdzniecību iekšējā tirgū.

2. Otrais pamats – LESD 108. panta 3. punkta pārkāpums

Ja pretēji prasītājas viedoklim tomēr šis ir atbalsts, atbildētāja, pēc prasītājas uzskata, tomēr nedrīkstēja prasīt to atmaksāt atbilstoši LESD 108. panta 3. punktam. Proti, EEG piemaksas ierobežojums neesot jauns atbalsts, jo atbildētāja jau 2002. gadā esot apstiprinājusi iepriekšējo regulējumu, kas būtiskos aspektos pēc satura bija līdzīgs.

3. Trešais pamats – LESD 107. panta 3. punkta pārkāpums.

Turpinājumā prasītāja apgalvo, ka ar lēmumu esot pārkāpts LESD 107. panta 3. punkts un tiesiskās palāvības princips. Atbildētāja šajā ziņā tās pārbaudītos faktus neesot drīkstējusi vērtēt, pamatojoties uz tās tikai 2014. gada 28. jūnijā publicētajām Pamatnostādnēm par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam. Tā vietā tai bija jāpiemēro 2008. gadā publicētās pamatnostādes. Izmantojot par pamatu 2008. gada kritērijus atbildētāja nebūtu varējusi secināt ko citu, kā vien, ka apgalvotais atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu.

4. Ceturtais pamats – LESD 108. panta 1. punkta un tiesiskās noteiktības principa pārkāpums

Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka atbildētāja esot pārkāpusi tiesiskās noteiktības principu, kā arī LESD 108. panta 1. punktu, pieņemot apstrīdēto lēmumu procedūrā sakarā ar jaunu atbalstu. Tā kā atbildētāja ir apstiprinājusi iepriekšējo EEG 2012 regulējumu, tai lēmums esot bijis jāpieņem procedūrā sakarā ar pastāvošu atbalstu, nevis procedūrā sakarā ar jaunu atbalstu.

Prasība, kas celta 2015. gada 30. jūnijā – Modas Cristal/ITSB – Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama (“KRISTAL”)

(Lieta T-345/15)

(2015/C 302/76)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Modas Cristal, SL (Santa Lucía, Spānija) (pārstāvis – E. Manresa Medina, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece: Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama Anonim Sirketi (Denizli, Turcija)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otrs procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiska Kopienas preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “KRISTAL” – reģistrācijas pieteikums Nr. 10 574 473

Process ITSB: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelācijas piektās padomes 2015. gada 24. aprīļa lēmums lietā R 341/2014–5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, uzskatot par pierādītu Spānijas preču zīmes Nr. 2 569 089 “MODAS KRISTAL” izmantošanu attiecībā uz 35. klasi, tādējādi jaunais reģistrācijas pieteikums nav saderīgs ar Spānijas preču zīmi Nr. 2 569 089 “MODAS KRISTAL”, 35. klase, un preču zīmi Nr. 2 763 821 “home KRISTAL”, 24. klase;
- piespriest ITSB un iespējamajiem tā prasījumu atbalstītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2015. gada 18. jūnijā – Bank Tejarat/Padome**(Lieta T-346/15)**

(2015/C 302/77)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bank Tejarat (Teherāna, Irāna) (pārstāvji – S. Zaiwalla, P. Reddy, A. Meskarian, Solicitors, M. Brindle, QC un R. Blakeley, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2015. gada 7. aprīļa lēmumu (KĀDP) 2015/556, ar kuru groza Padomes Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2015, L 92, 101. lpp.), ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes 2015. gada 7. aprīļa Īstenošanas regulu (ES) 2015/549, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV 2015, L 92, 12. lpp.), ciktāl tā attiecas uz prasītāju.
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts LESD 266. pants.
 - Apstrīdētie pasākumi esot LESD 266. panta pārkāpums tādēļ, ka Padome nav veikusi nepieciešamos pasākumus, lai izpildītu Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-176/12.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts *res judicata* princips.
 - Apstrīdētie pasākumi esot *res judicata* un/vai tiesiskās noteiktības un/vai mērķu ievērošanas principu pārkāpums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
 - Apstrīdētā pasākuma pieņemšana pārkāpjot efektivitātes principu, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un prasītāja tiesības atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantam un/vai atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 13. pantam, jo ar tiem tiek ignorēts Vispārējās tiesas spriedums lietā T-176/12.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas tiesības uz labu pārvaldību.
 - Apstrīdētie pasākumi pārkāpjot prasītāja tiesības uz labu pārvaldību, jo Padomes attieksme pret prasītāju nebija nedz objektīva, nedz godīga.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas tiesības uz reputācijas ievērošanu un tiesības uz īpašumu:
 - Ar apstrīdētiem pasākumiem esot pārkāptas prasītāja tiesības atbilstoši Pamattiesību hartas 7. un 17. pantam un/vai ECPAK 8. pantam un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 5. protokola 1. pants, un/vai samērīguma princips.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu.
 - Padome neesot norādījusi atbilstošu apstrīdēto pasākumu pamatojumu un prasītājs tādēļ nevarēja pienācīgi atbildēt uz Padomes apsvērumiem.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
 - Jebkurā gadījumā neesot izpildīti būtiskie norādīšanas kritēriji un Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pieņemot apstrīdētos pasākumus, jo pamatojuma izklāstā norādītie apgalvojumi ir nepareizi un nav izpildīti norādīšanas kritēriji.

Prasība, kas celta 2015. gada 4. jūlijā – ADR Center/Komisija

(Lieta T-364/15)

(2015/C 302/78)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ADR Center Srl (Roma, Itālija) (pārstāvis – L. Tantalò, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2015. gada 4. maija Lēmumu C (2015) 3117 *final*;
- pakārtoti, atzīt par atlīdzināmām visas izmaksas, ko Komisija uzskata par nepieļaujāmām,
- piespriest Komisijai un jebkurai personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un izmaksas šajā tiesvedībā Tiesas taisnīgi noteiktajā apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, jo Komisija neesot kompetenta izdot iekasēšanas rīkojumu ar līgumiem saistītos jautājumus.
 2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, jo tas esot balstīts uz kļūdām faktos un vērtējumā.
 3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, jo Komisija esot nepareizi izmantojusi savas pilnvaras.
 4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, jo Komisija esot pārkāpusi tās pienākumu norādīt pamatojumu.
-

Prasība, kas celta 2015. gada 10. jūlijā – Alcimos Consulting/ECB**(Lieta T-368/15)**

(2015/C 302/79)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Alcimos Consulting SMPC (Atēnas, Grieķija) (pārstāvis – F. Rodolaki, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasītāja prasījumi:

- atzīt pieteikumu par lietas ierosināšanu par pieņemamu;
- atzīt Eiropas Centrālās bankas padomes 2015. gada 28. jūnijā un 2015. gada 6. jūlijā pieņemtus lēmumus par spēkā neesošiem un, pakārtoti, tos atcelt, un
- piespriest samaksāt prasītājam viena euro atlīdzību par zaudējumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Centrālā banka (ECB) rīkojās, pārkāpjot Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) statūtu 14. panta 4. punktu, jo ECB atteikums apmierināt Grieķijas Bankas lūgumu palielināt Ārkārtas likviditātes palīdzību (ĀLP) Grieķijas bankām nebūtu bijis pretrunā ECBS mērķiem un uzdevumiem.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Centrālā banka (ECB) rīkojās, pārkāpjot LES 4. un 5. pantu, jo tā esot rīkojusies *ultra vires*, noraidot Grieķijas Bankas lūgumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ECB esot rīkojusies, ņemot vērā politiskus apsvērumus, un tādēļ pārkāpusi LESD 130. pantu, kurā ir noteikta ECB neatkarība.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētie ECB lēmumi neesot samērīgi, jo LESD 127. panta 2. punktā noteiktā norēķinu sistēmu vienmērīgas darbības veicināšana ir viens no četriem pamatuzdevumiem, kas jāveic, izmantojot *Eurosystem*, savukārt papildus ĀLP piešķiršanai Grieķijas bankām, kam, iespējams, būtu tūlītēja ietekme uz kopējās monetārās politikas īstenošanu, būtu bijusi mazāk nelabvēlīga ietekme uz ECB mērķiem.

Prasība, kas celta 2015. gada 9. jūlijā – VM Vermögens-Management/ITSB – DAT Vermögenmanagement (“Vermögensmanufaktur”)**(Lieta T-374/15)**

(2015/C 302/80)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: VM Vermogens-Management GmbH (Düsseldorf, Vācija) (pārstāvji – T. Dolde, P. Homann, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece: DAT Vermogensmanagement GmbH (Baldham, Vācija)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Kopienas vārdiska preču zīme "Vermögensmanufaktur" – Kopienas preču zīme Nr. 8 770 042

Process ITSB: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelācijas piektās padomes 2015. gada 29. aprīļa lēmums lietā R 418/2014–5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 76. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2015. gada 15. jūlijā – Loops/ITSB (Zobbirstes forma)

(Lieta T-385/15)

(2015/C 302/81)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Loops, LLC (Ferndale, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – T. Schmidpeter, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Informācija par procesu ITSB

Attiecīgā strīdus preču zīme: trīsdimensiju apzīmējuma (Zobbirstes forma) starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – reģistrācijas pieteikums Nr. 1 187 189

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelācijas otrās padomes 2015. gada 30. aprīļa lēmums lietā R 1917/2014–2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atļaut publicēt starptautisko reģistrāciju Nr. 1 187 189 attiecībā uz pieteiktajām klasēm;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas procesā radušos izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2015. gada 17. jūlijā – Aldi/ITSB – Società Cooperativa Agricola Cantina Sociale Tollo (“ALDIANO”)

(Lieta T-391/15)

(2015/C 302/82)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Vācija) (pārstāvji –N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen un N. Bertram, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece: Società Cooperativa Agricola Cantina Sociale Tollo (Tollo, Itālija)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Kopienas vārdiska preču zīme “ALDIANO” – reģistrācijas pieteikums Nr. 10 942 274

Process ITSB: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelācijas ceturtās padomes 2015. gada 13. maija lēmums lietā R 1612/2014–4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2015. gada 17. jūlijā – KPN/Komisija**(Lieta T-394/15)**

(2015/C 302/83)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: KPN BV (Hāga, Nīderlande) (pārstāvji – J. de Pree un C. van der Hoeven, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2014. gada 10. oktobra Lēmumu C (2014) 7241 *final*, ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līgumu (Lieta M.7000 – *Liberty Global/Ziggo*), un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Regulas (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 2. un 8. panta pārkāpums, jo Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz koncentrācijas vertikālo iedarbību maksas Premium TV sporta kanālu tirgū.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots LESD 296. panta pārkāpums, jo Komisija neesot pamatojusi to, kādēļ tā neizvērtēja iespējamo vertikālo pret konkurenci vērsto iedarbību uz maksas Premium TV sporta kanālu tirgu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots Regulas (EK) Nr. 139/2004 2. un 8. panta pārkāpums, jo Komisija lēmumā esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz *Malone* k.-ga lom un ietekmi citos uzņēmumos, kuri darbojas tajos pašos tirgos.

⁽¹⁾ Padomes 2004. gada 20. janvāra Regula (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās Regula) (OV L 24, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2015. gada 22. jūlijā – Herm. Sprenger/ITSB – web2get (Elastīga kāpšļa forma)**(Lieta T-396/15)**

(2015/C 302/84)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Herm. Sprenger GmbH & Co. KG (Iserlohn, Vācija) (pārstāvis – V. Schiller, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībiece: web2get GmbH & Co. KG (Dülmen, Vācija)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Kopienas trīsdimensiju preču zīme (Elastīga kāpšļa forma) – Kopienas preču zīme Nr. 1 599 620

Process ITSB: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 22. aprīļa lēmums lietā R 520/2015–1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un atzīt to par spēkā neesošu;
- noraidīt *web2get GmbH & Co. KG* pieteikumu par prasītājas Kopienas preču zīmes Nr. 1 599 620 spēkā neesamības atzīšanu;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkta kopsakarā ar 7. panta 1. punktu pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 2. punkta kopsakarā ar 7. panta 3. punktu pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) un ii) punkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 77. panta 1. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2015. gada 17. jūlijā – PAL-Bullermann/ITSB – Symaga (“PAL”)

(Lieta T-397/15)

(2015/C 302/85)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PAL–Bullermann GmbH (*Friesoythe–Markhausen*, Vācija) (pārstāvis – J. Eberhardt, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece: Symaga, SA (*Villarta de San Juan*, Spānija)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Kopienas grafiska preču zīme "PAL" – Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 690 750

Process ITSB: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 7. maija lēmums lietā R 1626/2014–1

Prasītājas prasījumi:

- grozīt apstrīdēto lēmumu tādējādi, lai atcelšanas pieteikums tiktu apmierināts pilnībā;
- piespriest atbildētājam un otrai procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums;
 - Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 3. un 4. punkta pārkāpums.
-

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Prasība, kas celta 2015. gada 9. jūlijā – ZZ/EĀDD

(Lieta F-101/15)

(2015/C 302/86)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji – J.-N. Louis un N. de Montigny, avocats)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt EĀDD lēmumu nepaaugstināt prasītāju amatā AD 13 pakāpē 2014. gada paaugstināšanas amatā ietvaros

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2014. gada 29. oktobra lēmumu, ar kuru ir izveidots amatā paaugstināto ierēdņu saraksts 2014. gadā paaugstināšanai amatā, jo tajā nav ietverts viņa uzvārds;
- piespriest EĀDD atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 9. jūlijā – ZZ/EESK

(Lieta F-102/15)

(2015/C 302/87)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZZ (pārstāvji – L. Levi un A. Tymen, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai (EESK)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt EESK lēmumus, ar kuriem tika noraidīts prasītājas pieteikums par piekļuvi dokumentiem, kā arī prasība atlīdzināt morālo kaitējumu, kāds esot nodarīts

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2014. gada 10. septembra un 2014. gada 19. novembra lēmumus, ar kuriem tika noraidīts prasītājas 2014. gada 12. jūnija pieteikums par piekļuvi dokumentiem, kā arī vēlāk papildus iesniegtie 2014. gada 23. septembra, 20. un 30. oktobra pieteikumi;
 - atcelt 2015. gada 27. marta lēmumu, kas tika saņemts 2015. gada 31. martā un ar kuru tika noraidīta prasītājas 2014. gada 1. decembra sūdzība;
 - piespriest atlīdzināt prasītājai nodarīto morālo kaitējumu, aprēķinātu EUR 10 000 apmērā;
 - piespriest EESK atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
-

Prasība, kas celta 2015. gada 17. jūlijā – ZZ/Komisija**(Lieta F-104/15)**

(2015/C 302/88)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki***Prasītāja: ZZ (pārstāvis – F. Moyses, avocat)**Atbildētāja: Eiropas Komisija***Strīda priekšmets un apraksts**

Prasība atcelt lēmumu nepiešķirt prasītājai apgādnieka zaudējuma pensiju

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2014. gada 24. septembra un 2015. gada 10. aprīļa lēmumus;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV